Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 7010 | Marți 14 iunie 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

■ VIAȚA DE PARTID
SEMNALUL CRITIC ȘI REACȚIA FAȚĂ DE EL (pag. a II-a)

■ Filmul — instrument al propagandei științifice (pag. a IV-a)

■ GEOCHIMIA — AUXILIAR PREȚIOS ÎN PROSPECTARE (pag. a IV-a)

■ Note de drum din R.P. Chineză
UHAN — ORAȘ AL METALULUI (pag. a V-a)

■ Corespondențe din Paris și Bruxelles (pag. a VI-a)

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA OLTENIA

...Duminică 12 iunie.

În continuarea vizitei în Craiova, oaspeții se opresc la Liceul teoretic „N. Bălcescu", una din cele mai vechi instituții de învățămînt din țară fondată în urmă cu 140 de ani. Se vizitează sala de lucrări și laboratorul de științe naturale, muzeul permanent și biblioteca. Printre cele 32 000 volume păstrate în școală se află exemplare rare, cîteva tipărituri din secolul XVI, precum și Biblia lui Șerban Cantacuzino din 1688, unul din primele monumente de limbă românească.

În cartea de onoare a școlii conducătorii de partid și de stat au scris : „Vizitînd liceul „N. Bălcescu", lăcaș de vechi tradiții culturale ale Olteniei și ale întregii țări, prima școală românească din Craiova, cinstim generațiile de cărturari și oameni luminați care și-au închinat cu pasiune și patriotism viața și opera lor progresului, științei și culturii românești, slujirii aspirațiilor poporului".

La ieșirea din liceu oaspeții fac cîțiva pași pînă în fața Teatrului Național unde s-a încins o imensă horă. Conducătorii de partid și de stat se prind în horă alături de cetățeni. Aici — pe acest loc evocator — a fost citită proclamația de la Islaz în 1848, iar cîțiva ani mai tîrziu s-a jucat pentru prima dată în Oltenia „Hora Unirii", imortalizată în celebra pînză a lui Theodor Aman.

În cursul după-amiezei, oaspeții părăsesc Craiova, îndreptîndu-se spre comuna Goicea. Coloana de mașini poposește mai întîi la C.A.P. Goicea Mică, unde conducătorii de partid și de stat vizitează sectorul zootehnic al acestei unități bogate. Președintele cooperativei, Ion Fojică, a înfățișat oaspeților realizările cooperativei în acest sector care constituie un puternic izvor de venituri. „Sîntem în întrecere cu vecinii de la Goicea Mare, spun gazdele, dorim să-i ajungem și să-i întrecem". „Vă urăm să vă țineți de cuvînt", spune tovarășul Ceaușescu, despărțindu-se de cooperatori.

Se vizitează apoi C.A.P. Goicea Mare. Salutîndu-i pe oaspeți, președintele acestei unități, Dumitru Dinișor, îi invită apoi să viziteze sectorul legumicol, o vastă grădină de 70 ha care aduce gospodăriei venituri de circa 4 milioane lei anual. Conducătorii de partid și de stat se interesează de munca și viața locuitorilor comunei, apreciind hărnicia cooperatorilor, vădită în starea prosperă a caselor, a construcțiilor gospodărești, a grădinii.

Oaspeții se îndreaptă spre frumosul parc al comunei unde se află stadionul sportiv și teatrul de vară, construcții care constituie o mîndrie pentru oamenii din Goicea Mare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează un scurt cuvînt țăranilor cooperatori din Goicea și din comunele vecine — miilor de oameni adunați în parc.

Subliniind rezultatele bune obținute în dezvoltarea agriculturii, secretarul general al C.C. al P.C.R. a spus : Ceea ce ați obținut dv. în Goicea Mare și în celelalte cooperative din raionul Băilești și în general din regiunea Oltenia, ca și în cooperativele din întreaga țară, constituie o expresie a justeței politicii partidului nostru care a îndrumat țărănimea pe calea muncii unite. Vorbitorul a înfățișat apoi obiectivele stabilite de Congresul al IX-lea pentru dezvoltarea agriculturii și măsurile luate pentru înfăptuirea lor, insistînd în special asupra importanței înființării uniunilor regionale și raionale și a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Congresul a apreciat ca producția să crească cu circa 20 la sută în agricultură. Dar, așa cum se prezintă acum lucrurile, noi considerăm că vom putea nu numai să îndeplinim prevederile Congresului al IX-lea dar chiar să le depășim.

Felul cum s-a pornit la muncă, de către uniunile înființate nu de mult — a subliniat vorbitorul — dovedește că ele și-au găsit de pe acum rostul în agricultura noastră socialistă și avem toată convingerea că-și vor îndeplini în bune condiții îndatoririle care le revin.

Aș dori încăodată, tovarăși, să subliniez în fața dv., a cooperatorilor din raionul Băilești, că perspectivele luminoase deschise pentru agricultura noastră depind acum de munca noastră a tuturor, începînd de la Comitetul Central și guvern pînă la ultimul cooperator. Noi sîntem convinși că țărănimea noastră cooperatistă și deci și țărănimea din Băilești, din Oltenia, nu vor precupeți nici un efort pentru a realiza prevederile Congresului al IX-lea.

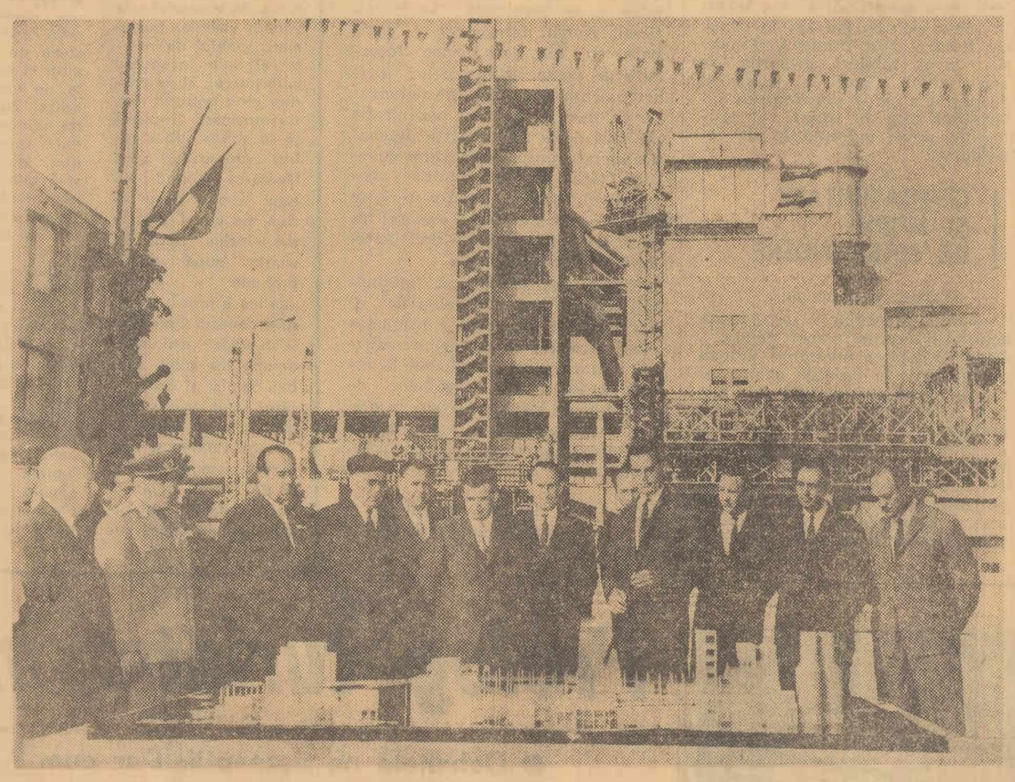

La fabrica de ciment din Bîrsești

...De la Goicea drumul se deschide spre sudul cîmpiei. E duminică, satele sînt în sărbătoare, dar sărbătoarea de azi adună pe marginea șoselei toată suflarea.

La hotarul comunei Bîrza, oaspeții se opresc din nou pentru a se întîlni cu cooperatorii din această comună, care împreună cu țăranii cooperatori din comuna vecină au organizat un sistem de irigații pe o suprafață de 500 de ha. Pentru rezultatele bune, pentru hărnicia oamenilor, cooperativa din Bîrza a fost distinsă în acest an cu Ordinul Muncii cl. I.

Seara, în prezența conducătorilor de partid și de stat, a avut loc pe stadionul din Craiova un spectacol festiv, în care cîteva mii de interpreți au ținut într-o desfășurare sugestivă pagini din istoria Olteniei, pagini din lupta îndelungată a poporului român pentru dreptate socială și neatîrnare.

De la stadion pînă la locul de găzduire oaspeții străbat pe străzile orașului adevărate culoare vii de oameni fluturînd torțe aprinse.

LA PORȚILE DE FIER ALE DUNĂRII, LA IZVOARE DE LUMINĂ ȘI ENERGIE

În cea de-a doua zi a vizitei pe care o întreprind în regiunea Oltenia, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Leontin Sălăjan, Maxim Berghianu, Ilie Verdeț, Vasile Vîlcu și Manea Mănescu, însoțiți de tovarășii Ion Stănescu, prim-secretar al comitetului regional de partid, și Ion Predescu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Oltenia, au fost oaspeții oamenilor muncii din raioanele Turnu-Severin, Strehaia și Gorj.

Pe aici au curs, acum optsprezece veacuri, legiunile romane, care au plămădit un popor nou în cîmpiile Daciei.

Aici a fost cîndva capitala Olteniei, în vremea vestiților bani ai Severinului, a căror obîrșie — scrie Alexandru Vlahuță în „România pitorească" — se pierde în adîncimea vremii. Drumul spre fosta așezare romană „Drobeta" străbate pămînturi rodnice cu holde ce vestesc recolte îmbelșugate, sate ale căror case oglindesc hărnicia gospodarilor. Mii, zeci de mii de locuitori ai localităților de pe aceste meleaguri întîmpină pe oaspeți.

...Un scurt popas la porțile orașului Turnu Severin. Conducătorii de partid și de stat sînt salutați de tovarășii Teodor Popovici, prim-secretar al comitetului raional de partid, și Constantin Barbu, prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Tr. Severin.

Gazdele invită pe oaspeți să viziteze mai întîi marele șantier al sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, unul dintre cele mai importante obiective ale cincinalului. Mii de oameni aclamă îndelung pe conducători.

Oaspeții trec de-a lungul șantierului ce se întinde de la Gura Văii și pînă la Vîrciorova.

Tov. Constantin Marinescu, directorul general al complexului hidro-energetic, înfățișează conducătorilor de partid și de stat stadiul actual al lucrărilor. Sînt prezentate machete, schițele tehnice ale unor puncte de lucru ale șantierului, se examinează modul de folosire a modernelor și puternicelor utilaje care lucrează pe șantier. Studiul machetelor și schițelor este completat de exemplificări pe șantier. La discuții participă ministrul energiei electrice, Emil Drăgănescu, Octavian Groza, adjunct al ministrului, Nicolae Mănescu, director general al șantierului, precum și alți specialiști.

Panorama impresionantă a uriașului șantier este examinată de oaspeți de la înălțimea unei platforme de beton a unui viitor viaduct. Peisajul prefigurează imaginea zilei de mîine, cînd nici fluviul, nici stîncile, ci omul va fi stăpînul atotputernic al Porților de Fier. Coloane de autocamioane pe kilometri întregi, puternice excavatoare ce mușcă din piatra muntelui, drăgi ce scurmă din albia fluviului imprimă locului măreție. Gazdele raportează că un avans de zece săptămîni încununează eforturile constructorilor. Ei au izolat o mare porțiune din albia Dunării. Acum pe locul unde mai ieri își urmau cursul lor milenar valurile bătrînului Danubiu, lucrează puternice excavatoare, buldozere și autobasculante, care scot primele cantități din milionul de metri cubi de nisip, pietriș, pămînt și stîncă ce trebuie dislocat pentru a da la iveală patul de stîncă al fluviului. Pe terenul acesta eliberat de apele Dunării se vor săpa fundațiile necesare viitoarei hidrocentrale și ecluzei de navigație din partea română a hidrocentralei.

— Putem să începem betonarea ecluzelor încă din luna august — înaintea datei stabilite inițial, precizează directorul general al șantierului.

— Este un lucru foarte bun — apreciază secretarul general al C.C. al P.C.R. care recomandă să se studieze suplimentarea investițiilor în vederea grăbirii ritmului de lucru.

Are loc apoi o discuție amănunțită cu privire la etapele lucrărilor pe șantierul hidrocentralei și pe șantierele de amenajare din întreaga zonă a viitoarei hidrocentrale. Conducătorii de partid și de stat vizitează apoi cîteva puncte de lucru pe șantier. Drumul parcurs urmează coronamentul uriașului batardou. Trecînd apoi pe puntea unei platforme plutitoare autoridicătoare, oaspeții examinează așa-zisele „celule", la adăpostul cărora constructorii vor lucra la amenajarea avanportului, loc de popas al navelor înainte de a se angaja în ecluză. Specialiștii informează cu mîndrie că aceste uriașe celule, cu un diametru de 18 metri, se realizează după o metodă originală românească, de mare eficacitate tehnică economică.

În timp ce are loc vizita, s-au adunat mii de constructori. Ei întîmpină cu urale pe conducătorii de partid și de stat, în a căror vizită văd o cinstire a eforturilor lor, a ceea ce durează aici prin pricepere și abnegație, în lupta cu timpul și cu natura. În timp ce oamenii muncii din sectorul românesc al șantierului își exprimau entuziasmul prilejuit de vizită, constructorii de pe malul iugoslav, prin semne prietenești și saluturi de simpatie, participă și ei la bucuria tovarășilor lor de muncă. Prin închiderea batardoului de pe malul românesc și prin executarea unor lucrări asemănătoare pe malul iugoslav, Dunărea a fost obligată să-și poarte apele printr-o albie care, aici, are acum numai 274 m lățime. Geme Dunărea, însă acum e neputincioasă în fața energiei creatoare a oamenilor muncii din cele două țări vecine și prietene.

Are loc un miting. Luînd cuvîntul, ing. Iancu Penteș, secretarul comitetului de partid al grupului de șantiere, a exprimat profundele sentimente de bucurie și mîndrie ale constructorilor de aici de a avea în mijlocul lor pe conducătorii de partid și de stat. Vorbitorul a arătat că în primele cinci luni ale anului, pe acest șantier a fost înfăptuit un volum suplimentar de construcții-montaje în valoare de 29 milioane lei, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului acest volum să reprezinte peste 62 milioane lei.

Constantin MITEA
Ion GĂLETEANU

(Continuare în pag. a III-a)

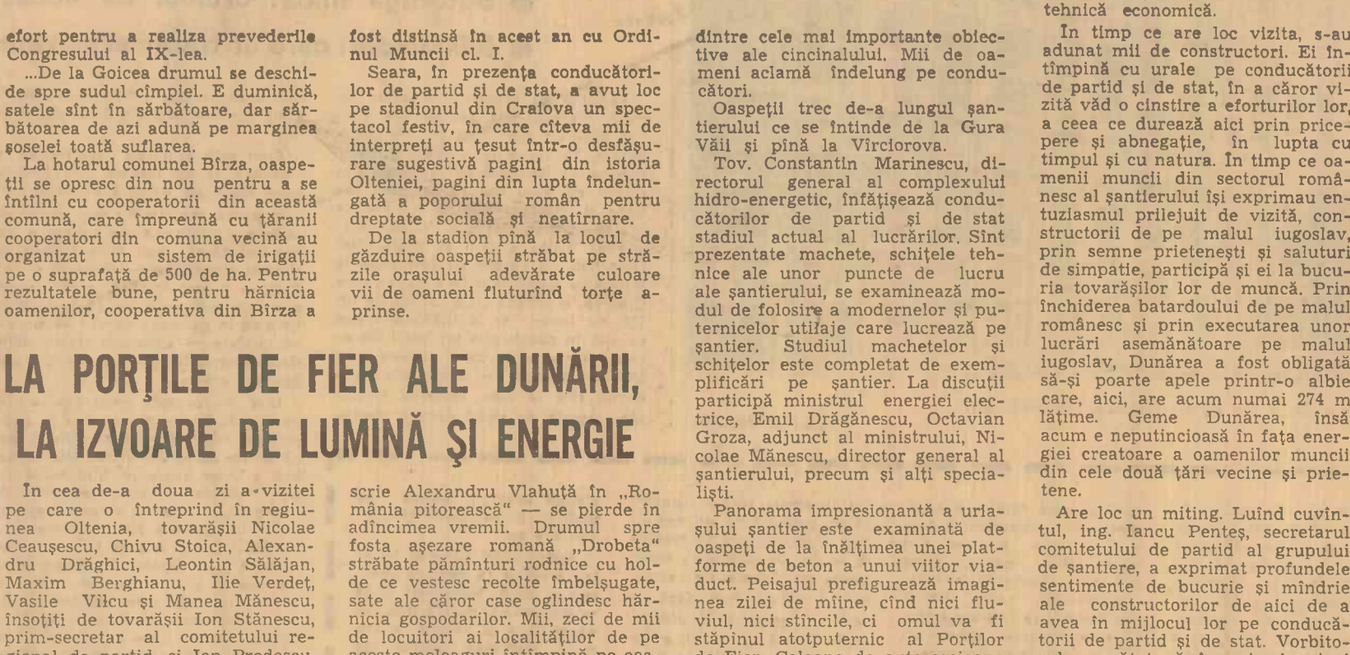

Marele miting din centrul Craiovei

Gata pentru a fi expediate. (*În curtea uzinei de tractoare din Brașov*)
Foto : Agerpres

Lupta pentru timp pe șantiere

Indicatorul principal al activității de construcții îl constituie, după cum se știe, punerea în funcțiune la termenele stabilite și la un înalt nivel calitativ a obiectivelor de investiții planificate. În acest domeniu, colectivul trustului nostru a acumulat o bună experiență.

Mă voi referi, în cele ce urmează, la cîteva aspecte legate de preocuparea conducerii trustului pentru extinderea experienței pozitive, ținînd seama că bătălia cu timpul se cîștigă prin organizarea temeinică a activității șantierelor. Nu spun o noutate cînd afirm că *buna desfășurare a lucrărilor de construcție este influențată, în primul rînd, de pregătirea corespunzătoare a execuției, de întocmirea la timp și în cele mai bune condiții a proiectelor de organizare și de respectarea întocmai a prevederilor acestuia.*

Noi ne-am convins de aceasta la construcția complexelor zootehnice de la Caracal, Călărași, Căzănești ș. a. Din capul locului, aici s-au asigurat condiții optime pentru ca munca pe șantiere să decurgă în ritm susținut. S-a urmărit, cum este și firesc, ca *lucrările de organizare să preceadă pe cele de bază.* Aceasta a dat posibilitate constructorilor să execute lucrările în lanț, într-o ordine tehnologică rațională și — pe această bază — să realizeze o productivitate sporită dînd în funcțiune primele capacități de producție la mai puțin de un an de la deschiderea șantierelor. În mod similar s-a procedat și pe șantierul Întreprinderii de prefabricate din Militari-București. Studierea amănunțită, încă din faza proiectului de organizare, a tehnologiei de execuție — susținută pe parcurs cu măsuri pentru folosirea judicioasă a forței de muncă și a utilajelor — asigură, după calculele făcute, intrarea în probe tehnologice a acestui obiectiv cu 3 luni mai devreme față de graficul de execuție.

Am insistat asupra necesității ca lucrările de organizare să fie executate înainte de începerea celor de bază, pentru că noi ne-am convins, din propria experiență, că acolo unde nu se respectă această cerință, se irosește timp. Este cazul șantierului Uzinei de sîrmă și produse din sîrmă Buzău unde, din cauză că lucrările de organizare au fost executate concomitent cu cele de bază, realizările obținute în șase luni au fost necorespunzătoare.

Caracteristica principală a proiectului de organizare o constituie prevederea unor *amenajări centralizate pentru secțiile de producție ale șantierului* — stații de betoane și mortare, gospodării unice pentru lucrările de dulgherie, fierărie etc. O atare organizare are efecte pozitive asupra nivelului productivității muncii. Totodată, o organizare superioară a șantierului presupune *folosirea pe scară tot mai largă a obiectelor tip demontabile* — clădiri cu caracter social, magazii, vestiare, castele de apă, dale prefabricate pentru drumuri de șantier. Luînd în considerare avantajele pe care le oferă obiectele demontabile de organizare, ele au fost extinse pe șantierele deschise în ultimul timp.

În permanență avem în vedere ca *proiectele de organizare să conțină fișele tehnologice ale lucrărilor, corespunzătoare specificului și caracterului șantierelor respective.* În acest scop, s-au întocmit fișe tehnologice pentru elemente de beton precomprimat, glisări de silozuri, montaje de arce metalice cu deschideri mari etc. Prin extinderea acestor fișe, atît la lucrările de tehnicitate ridicată, cît și la cele curente care se repetă des, se asigură un ritm susținut de lucru, concomitent cu o bună calitate a execuției, se evită deficiențele cauzate de insuficienta cunoaștere a tehnologiei de construcție a obiectivelor.

Concentrîndu-ne asupra problemelor de organizare temeinică a execuției încă de la începutul lucrărilor, nu am scăpat din vedere nici alte laturi ale activității șantierelor. În ultima vreme, am trecut la *executarea mecanizată a lucrărilor pe bază de plan fizic.* Este vorba de stabilirea precisă, pe fiecare utilaj a volumului lucrărilor și a termenului de execuție a acestora.

Rezultatele obținute pe anumite șantiere ale trustului, unde execuția unor lucrări de terasamente și batere de piloți s-a realizat pe bază de plan fizic, atestă eficacitatea măsurii luate. Pe șantierul Fabricii de zahăr Buzău s-au efectuat în numai 30 de zile, lucrîndu-se în două schimburi, un volum de terasamente de circa 250 000 mc. În afară de timpul scurt de execuție — termenul din grafic a fost redus cu trei săptămîni — merită să fie menționată și calitatea superioară a lucrărilor. Tot pe baza unui plan fizic de execuție mecanizată a lucrărilor, întocmit împreună cu Trustul de utilaj greu, s-a efectuat baterea piloților la complexul zootehnic de la Călărași. Nu de mult, acest sistem de lucru a fost extins și pe alte șantiere. Cîștigul de timp, ca și randamentul maxim obținut în folosirea utilajelor prin predarea lucrărilor pe bază de plan fizic unităților proprietare de utilaje ne-au determinat să generalizăm acest sistem de lucru.

Ne-am referit doar la cîteva probleme legate de organizarea activității șantierelor de construcții. Ele duc în final la îndeplinirea la timp și în cele mai bune condiții a sarcinilor deosebit de importante ce revin constructorilor în actualul cincinal.

Ing. N. ȚUCMAN
director general
al Trustului 1
construcții montaj
București

VIAȚA DE PARTID

SEMNALUL CRITIC și reacția față de el

— Am asistat zilele trecute la o ședință a biroului Comitetului orășenesc de partid Oradea. S-a analizat cum se rezolvă propunerile, sesizările și cererile oamenilor muncii. Ce v-a determinat să luați în dezbatere această problemă?

— Nu facem acest lucru prima dată. Deși au fost obținute progrese în rezolvarea scrisorilor, ele nu ne pot mulțumi pe deplin. Cînd ne-am propus o asemenea temă pentru analiză ne-am gîndit, în primul rînd, la modalitățile prin care putem ridica permanent *calitatea* acestei activități, ținînd seama de sarcinile trasate de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

DE LA CAZURI PARTICULARE LA CONCLUZII GENERALE

Pornim de la convingerea că rezolvarea propunerilor, cererilor și sesizărilor, buna organizare a primirii în audiențe reprezintă nu numai o obligație a organelor de partid și de stat, ci și un important ajutor în munca lor. Din acest prilej de contact strîns, nemijlocit cu oamenii, putem trage concluzii pentru îmbunătățirea organizării muncii în diferite domenii, înlăturarea unor abuzuri sau încălcări ale legalității. Este important, desigur, să rezolvăm caz cu caz, toate scrisorile, dar și mai important este să depășim într-un fel cadrul lor singular, particular. Examinîndu-le, noi ne spunem adesea : „poate această sesizare are un caracter mai general, poate cauzele care au generat-o se vădesc și în alte cazuri asemănătoare".

În timpul din urmă ne-au sosit scrisori din cîteva întreprinderi (uzina „Înfrățirea", Uzina de reparații, fabrica de tricotaje „Miorița", fabrica de mase plastice „Viitorul") în care se semnala, pe de o parte, nefolosirea unor capacități de producție și utilaje de curînd achiziționate, iar pe de altă parte, repetate cazuri de „muncă în asalt". Pornind de la aceste semnale, am cerut comisiei economice a comitetului orășenesc de partid să întreprindă în mai multe întreprinderi un studiu privind cauzele și mijloacele de remediere a acestor lipsuri. Soluțiile preconizate vor fi dezbătute de colectivele întreprinderilor unde asemenea deficiențe frînează desfășurarea ritmică a procesului de producție.

— În cadrul ședinței biroului comitetului orășenesc s-a amintit și despre unele semnale referitoare la felul cum e respectată legislația muncii în cîteva întreprinderi...

— Într-adevăr. Ne-au sosit scrisori, au fost cerute audiențe în legătură cu desfacerea unor contracte de muncă, cu retrogradări, sau neacordarea unor drepturi bănești, de pildă, la fabrica „Avîntul" și „Metal-lemn". Frecvența semnalelor de la aceste unități — în contrast cu situația din numeroase alte întreprinderi, de unde nu primim asemenea sesizări — arată că aci nici conducerile tehnico-administrative, nici comitetele sindicatelor nu cercetează și nu urmăresc cu grijă contestațiile salariaților, fie revenind asupra sancțiunilor necorespunzătoare, fie explicînd celor în cauză temeinicia măsurilor stabilite în conformitate cu legislația muncii. Noi am cerut organizațiilor de partid să nu treacă cu vederea asemenea aspecte, să se îngrijească de activizarea comisiilor obștești de rezolvare a litigiilor de muncă. Totodată, am îndrumat organizațiile de partid să intensifice activitatea politico-educativă pentru întărirea disciplinei de muncă, pentru crearea unei opinii de masă împotriva oricăror încălcări ale acesteia.

Convorbire cu tov. Ludovic FAZECAȘ, prim-secretar al Comitetului orășenesc P.C.R. Oradea

Sînt și alte aspecte. În contrast cu situația din marea majoritate a întreprinderilor și instituțiilor orădene, directorul fabricii „Crișul" și-a rezervat pentru audiențe... o oră pe săptămînă ; cît despre directorul fabricii de spirt „Victoria", el nici nu stabilea ore de audiență. La I.L.L.O., I.G.I.O. cetățenii erau primiți în audiență nu de conducătorii instituțiilor respective, ci de anumiți „înlocuitori" — respectiv funcționari care, oricît bunăvoință ar fi manifestat, nu erau în măsură să asigure o soluționare efectivă a problemelor. Comitetul orășenesc de partid a criticat asemenea practici birocratice, a cerut tuturor conducătorilor de întreprinderi să-și îndeplinească nu numai îndatoririle privind conducerea producției, dar și să asculte cu atenție oamenii, să fie receptivi la propunerile și cererile lor. În felul acesta vom înlătura una din sursele tărăgănărilor în soluționarea cererilor cetățenilor.

CANTITATIV SATISFĂCĂTOR ; DAR CALITATIV ?

— V-ați referit în ședința biroului comitetului orășenesc, printre altele, la cerința de a se rezolva pînă la capăt cererile oamenilor muncii, de a se combate orice soluționări formale. Nu ați vrea să mai aduceți cîteva precizări?

— La sfatul popular orășenesc s-ar putea considera că lucrurile sînt în ordine dacă ne-am limita doar la numărul scrisorilor cărora li s-a răspuns în termenul stabilit. Statistica spune desigur multe, dar nu totul. Important este a ști nu numai *cîte* scrisori au primit răspuns și *cînd*, dar și a aprecia *cum* sînt cercetate cererile petiționarilor, *temeinicia rezolvării*. Important este, de asemenea, ca fiecare cerere sau sesizare să primească un răspuns competent și definitiv, astfel încît cetățeanul să nu mai fie pus pe drumuri, să nu fie nevoit a cere ajutorul altor organe de partid sau de stat.

Am primit scrisori din partea unor cetățeni care ne semnalează că, deși au solicitat în repetate rînduri atît conducerii O.C.L. Alimentara, cît și comitetului executiv al sfatului popular orășenesc urgentarea lucrărilor de renovare a magazinului alimentar din strada Eminescu ele nici n-au început încă, deși magazinul a fost închis în acest scop cu doi ani în urmă. De fiecare dată primeau răspunsul : „aveți răbdare, lucrurile se vor aranja". Comitetul orășenesc de partid a cerut sancționarea salariaților care au tratat cu indiferență cereri îndreptățite ale cetățenilor.

OPERATIVITATE ȘI SPIRIT DE RĂSPUNDERE

— Așadar, în concluzie...

— Ne preocupă perspectiva activității noastre în acest domeniu. Pentru ridicarea nivelului muncii cu scrisorile și cererile oamenilor muncii, pentru a dezvolta un climat de exigență și spirit de răspundere în soluționarea lor, avem un îndreptar precis : măsurile stabilite de recenta plenară a C.C. al P.C.R. Mă refer în mod deosebit la obligația conducerilor organelor de stat, întreprinderilor și organizațiilor economice de a examina semestrial activitatea pentru rezolvarea cererilor și propunerilor cetățenilor, principalele probleme rezultate din cercetarea acestora, cauzele care au generat sesizări, luînd măsuri pentru înlăturarea deficiențelor semnalate.

În scopul unei informări mai complete, cadrele de conducere vor invita la audiențe pe acei petiționari care au ridicat probleme deosebite în scrisori. Pentru a da o eficiență sporită muncii de verificare și rezolvare la timp a propunerilor și sesizărilor oamenilor muncii adresate comitetului orășenesc de partid, ne-am propus să lărgim colectivul acestui resort cu activiști nesalariați. Dintre obiectivele concrete aflate în centrul preocupărilor noastre amintesc : grija ca toate cererile și sesizările să fie soluționate cel tîrziu în 20 de zile de la înregistrarea lor ; strictă respectare a programelor de primire în audiență ; evitarea repetării unor practici prin care scrisorile semnalînd anumite abuzuri erau trimise spre rezolvare... celor criticați. Avem datoria de a combate cu fermitate orice încercare de persecutare a celor care semnalează critic diferite deficiențe. În mod îndreptățit organizația de bază de la cooperativa „Igiena" a adoptat măsurile statutare cuvenite față de președintele cooperativei, care-și făcuse o specialitate din înăbușirea oricărei încercări de dezvăluire a deficiențelor din această unitate.

Sîntem încredințați că, îmbunătățind continuu activitatea de examinare și rezolvare a propunerilor, cererilor și sesizărilor oamenilor muncii, vom contribui la întărirea legăturilor organelor de partid și de stat cu masele, la o și mai largă atragere a acestora la înfăptuirea sarcinilor construcției socialiste.

Interviu realizat de **Constantin MORARU**

CARNET DE SCRIITOR

SENTIMENTUL ISTORIC

Ion LĂNCRĂNJAN

Drumurile Argeșului sînt deosebit de frumoase, mai ales acum, la început de iunie, cînd sînt verzi și implinite toate — holdele din șes și viile de pe terase, ghirlandele pomilor care împodobesc dealurile, pădurile și iarba — acum cînd grîul abia a dat în floare. Și sînt pline de amintiri mărețe. Pămîntul acesta bogat și frumos, păstrează în adîncurile memoriei sale vuietul vechilor buciumari, sunetul de neuitat al unor începuturi hotărîtoare, al vremurilor cînd poporul nostru românesc începea să se adune sub sceptrul voievozilor, să-și făurească viitorul, viitorul care e trecut acum, pe care-l cinstim și-l evocăm după cuviință, după datina străbună — fiindcă „datina e lege". Mergi spre conacul Goleștilor și îți aduci aminte cu emoție de acești bărbați falnici și buni, al căror scop unic a fost, de-a lungul vieții lor întregi, slujirea și ridicarea neamului român. Și de Tudor îți aduci aminte, de Domnul Tudor cum i-a rămas numele, cum a fost și va fi el pomenit în veci de veci de către un popor care știe să-și prețuiască eroii. Treci pe sub foișorul conacului și-ți aduci aminte, cutremurîndu-te, de prinderea și de uciderea năpraznică a marelui Pandur. Și de răscoala pe care a pornit-o el îți aduci aminte, de lupta la care s-a ridicat, cu o cutezanță de neîndoit. Gîndul te duce spre alte meleaguri, dincolo de Olt, spre satul de unde s-a ivit neuitatul bărbat. Se vede că așa le-a fost dat acestor pămînturi — în care a mustit îndelung, pînă cînd a înflorit altfel, sîngele dacic — să aspire mereu unele către altele, ca o ființă unică. Te duci, de pildă, la Bălcești și îți aduci aminte — tot așa, cu emoție adîncă — de înflăcăratul, curatul și luminatul Bălcescu. Și de luptele lui îți aduci aminte. Și de drumurile lui, de Apuseni și de Moți, de îndrăzneli și de dureri, de înfrîngeri și de așteptări. Și dacă mergi la Riureni, pe locul unde a fost tabăra lui Magheru, tot așa îți aduci aminte de toate, deodată, și sentimentul dens al trecutului te înalță și te copleșește. Iar dacă te duci la Cozia, vei simți alevea umbra lui Mircea, a voievodului care l-a înfruntat pe Baiazid, cu mult înainte de faptele amintite aici. Cronologia, de altfel, nici nu are însemnătate, acum și aici. Însemnătate are, și va avea în veci, fiorul acesta viu și sfînt al continuității noastre, al unei lupte dîrze și drepte, dusă pentru afirmarea propriei ființe, pentru păstrarea și înmulțirea datinilor pe care ni le-au lăsat ai noștri, străbunii.

Drumurile Argeșului sînt frumoase, la început de iunie, vara și iarna, primăvara și toamna, ca și drumurile țării întregi. Și sînt pline de amintiri. Aici, trecutul, un trecut aprig și măreț, se împletește armonios cu prezentul, cu prezentul nostru viu și dinamic, din care va țîșni viitorul nostru, al tuturor.

PLOIEȘTI - NORD cel mai frumos cartier al orașului petroliștilor

Venind dinspre Cîmpina, pe șoseaua națională, cel care n-a mai fost la Ploiești de cîțiva ani întîlnește un peisaj cu totul nou. De la intrarea în oraș pînă aproape de centru se înșiruie cele 130 de blocuri de locuințe înălțate în ultimii trei ani și care formează cartierul „Ploiești-nord". Arhitecții și constructorii ploieșteni au reușit să imprime acestui cartier o varietate arhitecturală care se bucură de aprecierea locatarilor și a vizitatorilor.

După cum ne informează arhitectul Ion Tabacu, director adjunct al D.S.A.P.C.-Ploiești, acest cartier va cîștiga în frumusețe prin amenajarea spațiilor verzi, construirea de complexe social-culturale și centre comerciale. În trei puncte ale cartierului sînt prevăzute complexe comerciale. Unul dintre ele a și fost dat parțial în folosință zilele acestea. Două dintre școli au primit elevii în clase spațioase, iar pînă la toamnă va fi gata încă o școală cu 16 clase. Nu au fost neglijate nici unitățile de deservire meșteșugărească (care se află în construcție) nici cinematograful și grădina de vară. Sînt în curs de amenajare locuri de joacă pentru cei mici, iar pentru vîrstnici, în mijlocul celor două microraioane, se vor „împăduri" două grădini. În cîteva puncte se vor construi garaje pentru autoturisme ; în apropierea cartierului s-a dat în folosință o stație modernă de întreținere și mici reparații.

Pe șantierul acestui nou cartier de locuințe se folosesc metode variate de construcție începînd de la clădirile de cărămidă și terminînd cu cofrajele glisante și panourile mari prefabricate corespunzător diferitelor genuri de construcție. Prin aceasta se urmărește folosirea cît mai deplină a forței de muncă și a utilajelor. Există preocupare pentru îmbunătățirea finisajelor interioare și a celor de exterior ; trafoare, placaje de ceramică la intrări și la balcoanele blocurilor, coloritul pastelat. Merită să fie remarcată, de asemenea, grija proiectanților pentru asigurarea unei densități corespunzătoare construcțiilor, pe suprafețele destinate acestui scop. Cînd toate construcțiile prevăzute — circa 6 000 de apartamente — vor fi date în folosință, cartierul de nord al Ploieștiului va număra mai mult de 20 000 de locuitori.

C. CĂPRARU

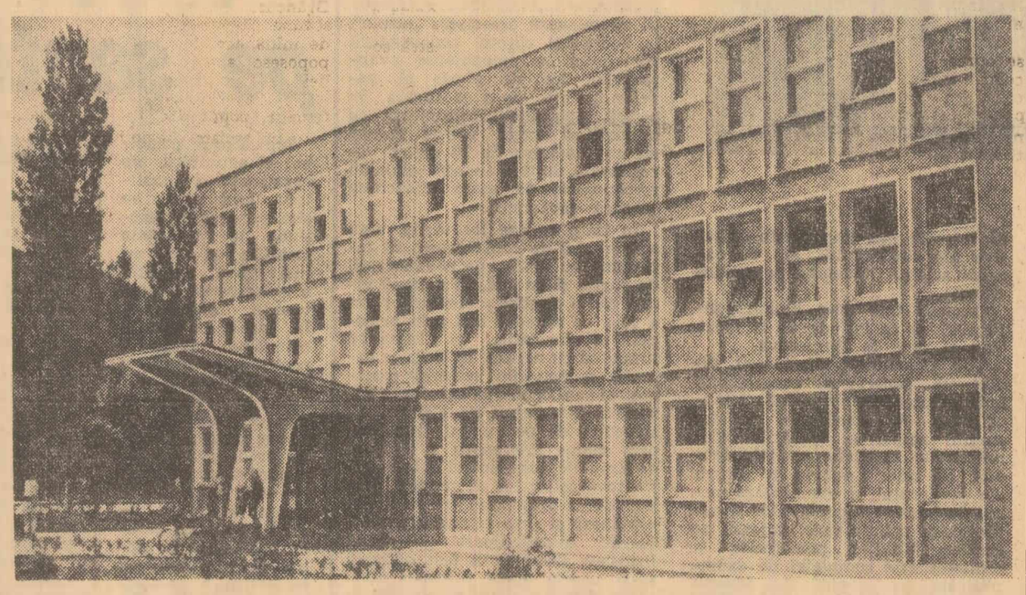

Noua policlinică din orașul Năsăud, regiunea Cluj

Foto : S. Cristian

Prolog turistic în Carpați

- **Cabanele ne așteaptă. Dar cum ?**
- **Buturuga mică : drumul de acces**
- **Răspunderi care ar trebui precizate**

Regiune cu pronunțat caracter turistic, Brașovul și-a deschis larg porțile turiștilor din țară și de peste hotare. Pentru a face față cerințelor impuse de dezvoltarea turismului, în ultimii ani s-au dat în folosință cabane și hoteluri turistice în Poiana Brașov, masivul Negoiu, Valea Rîșnoavei, Valea Cetății și altele. Noi capacități de cazare au fost puse la dispoziția turiștilor și în acest an : pe Cioplea, o cabană cu o capacitate de 180 de locuri, iar la Clăbucet-sosire se află în construcție un hotel. În același timp, numeroase cabane au fost modernizate și dezvoltate. Alte lucrări sînt în curs, valoarea fondurilor alocate de statul popular regional în acest scop ridicîndu-se, în ultimii doi ani, la peste 5 milioane de lei.

Cum este asigurată deservirea în cabane ? În ce măsură este folosită baza materială turistică existentă ?

O primă constatare : deși destul de redusă, capacitatea de cazare a cabanelor celor două întreprinderi de stațiuni climaterice — Predeal și Păltiniș — a fost folosită, anul trecut, numai în proporție de 18 la sută. În timp ce în perioada de vîrf — iunie—septembrie — cabanele devin neîncăpătoare, în restul anului ele stau aproape goale.

Una din cauzele principale ale acestei situații — ni s-a spus la sfatul popular regional — o constituie lipsa căilor de acces sau starea impracticabilă a celor existente. Sînt multe cabane, situate în locuri neasemuit de frumoase, la care nu se poate ajunge decît în anumite perioade ale anului. Deși a fost prevăzut ca la construirea unor drumuri forestiere să se țină seama și de cerințele turismului, această indicație este neglijată de organele silvice, noile drumuri forestiere oprindu-se, în dese cazuri, la cîteva sute de metri depărtare de cabane sau de puncte turistice importante. De exemplu, accesul spre complexul turistic Păltiniș — unul dintre cele mai mari și frumoase din regiune — este foarte anevoios pe drumul actual, astfel încît capacitatea cabanelor de aici este doar parțial folosită.

Dificil este accesul și spre piscurile Făgărașului, care oferă priveliști de o neasemuită frumusețe. Drumul forestier, construit cu circa un an în urmă, s-a oprit la 3 km depărtare de cabana Bîlea-cascadă. Prelungirea lui pînă la cabană ar fi deschis larg porțile intrării principale spre „inima" Făgărașilor. Dar în atenția proiectanților și constructorilor n-au stat, se pare, asemenea preocupări. Uneori, chiar frumusețile aflate în apropierea căilor principale de comunicație sau a unor centre turistice sînt puțin valorificate, necunoscute. Este cazul zonei cuprinse între Poiana Brașov și Valea Rîșnoavei, prin Cheișoara. Amenajarea unui drum de circa 800—900 m ar oferi turiștilor nu numai priveliști inedite, dar ar deschide și o nouă cale de legătură cu Predealul pe la Pîrîul Rece, ceea ce ar reduce la jumătate distanța dintre Poiana Brașov și Predeal, descongestionînd totodată actualul traseu prin Brașov și Valea Timișului.

Deși nu ar mai fi fost cazul să pledăm pentru importanța marcajelor — aceste busole ale excursioniștilor — ne vedem totuși siliți s-o facem, întrucît accesul spre unele puncte turistice și cabane este îngreunat de lipsa lor. Turiștii mai puțin inițiați, care s-ar încumeta să ajungă la complexul Plaiul Foii, prin Rudărița, de exemplu, sau să străbată traseul dintre cabana Suru și Valea Oltului, riscă să se rătăcească. Dacă inexistența marcajelor nu poate fi justificată nici în aceste puncte mai îndepărtate, despre neglijarea lor în chiar zona înconjurătoare a Brașovului ce se mai poate spune ? După cîte am aflat, problema întreținutii potecilor și marcajelor nu este încă... reglementată. De cîțiva ani, între sfatul popular regional și cel orășenesc, Trustul „Carpați" și O.N.T. au loc dispute pe tema stabilirii răspunderilor, iar interesele publicului continuă să fie desconsiderate. Se așteaptă, deci, un arbitru !

Multe din frumusețile regiunii, ca și multe din cabanele care se întind de-a lungul lanțului sudic al Carpaților, sînt, în general, puțin cunoscute. Cauza principală : lipsa publicității, a mijloacelor de informare. Interesant este însă că toți cei care au sarcini în această privință — reprezentanți ai sfatului popular, ai O.N.T. etc. — știu perfect ce trebuie făcut. Ni s-a vorbit despre necesitatea publicării unor mici ghiduri, a unor hărți turistice și pliante, a unor panouri orientative, situate îndeosebi la intersecțiile mai importante, despre utilitatea măririi numărului de ilustrate și a vînzării lor chiar la cabane etc. Ceea ce nu putem înțelege însă este dificultatea cu care se trece la realizarea în practică a acestor idei. Aceeași neprecizare a răspunderilor între diferitele organe interesate pare să acționeze și în această privință ca una din piedicile principale.

Călătorul trebuie să se simtă bine nu numai cu drumul, ci și cu cabana. Mai mult decît un simplu loc de popas, aceasta trebuie să ofere ospitalitate în cel mai larg înțeles al cuvîntului. După cîte ne-au spus turiștii cu care am stat de vorbă, calificative bune merită cabanele Pîrîul Rece, Cheia, Capra Neagră și altele. La cabana Sîmbăta, în munții Făgărașului, sînt mulțumitoare nu numai condițiile ; remarcabilă este și ospitalitatea cabanierului Gheorghe Ciocoiu, care-i întîmpină pe turiști cu aceeași solicitudine, indiferent de ora din zi sau din noapte cînd sosesc. Cu grijă de gospodar, el a amenajat și potecile de acces spre cabană, a așezat în jur bănci și mese. Mulți dintre foștii oaspeți ai cabanelor Bîlea-lac ori Piatra Mare ar recomanda responsabililor de aici — Ion Vîrjoagă și Gheorghe Țîrău — să-i urmeze exemplul.

Cîteva cuvinte despre aprovizionare și deservire. În general, se manifestă grijă pentru calitatea mîncării. Totuși, meniurile sînt încă sărace, lipsite de varietate de la o unitate la alta. În același timp, se semnalează un fenomen care tinde să ia proporții : cabanele sînt transformate în restaurante, punîndu-se accentul pe desfacerea băuturilor ; capacitatea de cazare este diminuată, această latură a activității devenind, de fapt, anexa aceleia de alimentație publică. O cifră este cît se poate de concludentă : în 1965, peste 50 la sută din planul valoric al sectorului cabane din cadrul I.S.C. Predeal a fost realizat din desfacerea băuturilor. Problema ar merita să fie analizată de sfatul popular și de organele comerciale, luîndu-se măsuri pentru îmbunătățirea, sub toate aspectele, a deservirii în cabane, care sînt și trebuie să fie primitoare locuri de popas pentru turiști.

N. MOCANU
coresp. „Scînteii"

MORAVURI

CAUZĂ SAU PRETEXT?

Din pledoaria unui avocat : „Dat fiind refuzul pîrîtului de a renunța la această viață de nomad, consider că lipsa sa de afecțiune este dovedită". („Pîrîtul" este geolog).

Din confesiunea unui soț de actriță : „Nu, așa nu mai merge. Uite și acuma e plecată în turneu, iar eu am rămas acasă și mamă, și tată, și femeie la toate".

Din scrisoarea unei soții de constructor : „Știu că ceea ce face el este foarte important și-l admir pentru asta, totuși nu mai pot suporta să trăiesc așa. El mă asigură că se gîndește tot timpul la mine, dar știți cum sînt bărbații...".

Mostre ale impasului la care au ajuns unele familii, mostre care par a avea un numitor comun : **cauza** acestui impas. Invocată felurit, cauza se referă la o situație oarecum specială a familiei, constînd în faptul că unul dintre soți este obligat să lipsească mai multă vreme de acasă. Cu alte cuvinte, drame familiare care, pentru că nu poți să-ți schimbi profesiunea cum ți-ai schimba haina, s-ar petrece sub semnul „fatalității". Și cum avocații reușesc uneori să reducă deosebirea între lipsa de la domiciliu și abandonarea domiciliului la o chestiune de nuanțe, divorțul se obține ușor, iar „reclamantul" sau „reclamanta" conchide, cu mai multă sau mai puțină părere de rău, că a fost victima unei situații fără ieșire.

Așa se prezintă lucrurile la prima vedere și dacă așa ar fi ele cu adevărat, concluzia care s-ar impune ar fi de-a dreptul tragi-comică : oamenii obligați prin natura profesiunii lor la deplasări de mai lungă durată, ar trebui să se căsătorească abia după ce ies la pensie...

Vecinul meu (locuiesc de cîtva timp la Constanța) este timonier pe un vas de cursă lungă. În momentul de față se află undeva în Oceanul Indian. Informația o dețin de la unul din cei doi copii ai săi, cel mai mare, care, cu o mîndrie lesne de înțeles, mi-a arătat pe hartă drumul străbătut de tatăl său. Băiatul are o adevărată colecție de hărți, cîte una pentru fiecare călătorie, pe care, la început cu ajutorul mamei, iar mai tîrziu singur, a însemnat toate itinerarele navei respective. Este în obiceiul familiei ca la aproape fiecare ieșire în oraș să treacă pe la clubul Direcției Regionale a Navigației Civile unde este expus, pentru familiile marinarilor, un tabel cu situația la zi a tuturor navelor românești. În grija copilului mai mic se află colecția de ilustrate, un jurnal de bord sui generis, care deschide nenumărate ferestre către toate punctele cardinale.

Timonierul lipsește de acasă săptămîni și cîteodată luni întregi, dar nu o dată mi-am spus că, în ciuda distanței, el este mai prezent în casă decît mulți alți tați și soți a căror existență la domiciliu se reduce la... prezența fizică. Scrisorile sale se citesc în comun și tot în comun se compun cele care i se adresează. Prin intermediul scrisorilor, soția și copiii sînt mereu alături de el, după cum și el participă la toate evenimentele casei. Copiii sînt învățați să înțeleagă rostul și frumusețea muncii pe care o face tatăl, iar acesta, la rîndul său, cînd vine acasă, nu uită că trebuie să corespundă imaginii pe care copiii și-au făcut-o despre dînsul.

Soția timonierului nu cunoaște gustul de leșie al plictiselii. „Am treburi destule, mi-a spus ea. Într-o casă întotdeauna se găsește ceva de făcut. Cea mai mare parte din timp mi-o petrec cu copiii sau în legătură cu ei. Programul nostru e variat. După ce ne facem lecțiile, citim, ne plimbăm, ne punem întrebări, răspundem, mergem la spectacole". Reținînd pluralul, cu toate semnificațiile sale mi-am îngăduit o întrebare mai puțin discretă. A zîmbit, s-a uitat cîteva clipe pe fereastră și pe urmă mi-a răspuns : „Sigur că mi-e dor. Dar știu că și lui îi este dor... Dacă între noi s-ar strecura neîncrederea, gelozia, despărțirile ar fi mai greu de suportat. Cu toate că avem copii măricei, noi ținem mult unul la altul".

Am recurs deliberat la acest exemplu tocmai pentru că se prezintă ca un caz limită. Aici distanța se măsoară în mii de kilometri, revederile duminicale sînt excluse, iar soția, chiar dacă ar dori, nu poate să-și urmeze soțul. Și iată că, totuși, avem de-a face cu o adevărată viață de familie. Pilonii acestei vieți : dragostea, încrederea și stima reciprocă, prețuirea profesiunii soțului, dorința de a asigura copiilor căldura unui cămin.

Revenind la mostrele de la început, cred că nu greșesc presupunînd că sînt lipsite de acești piloni și că tocmai în lipsa lor constă și cauza reală a impasului. Există și familii de marinari care cunosc același impas. Aici nu e vorba de profesiuni și, în ultimă instanță, nici de situația specială creată prin natura profesiunilor, ci de **sentimente**. Invocarea absenței temporare a unuia dintre soți este, de fapt, un pretext. Absența nu face decît să declanșeze examenul sentimentelor, un examen la care, din păcate, sentimentele se dovedesc uneori prea fragile.

Pe vremuri, plecarea de acasă a unuia dintre soți era însoțită de mizerie. Bucata de pîine pe care nu putea s-o cîștige acasă îl punea pe drumuri. Și nu rareori se-ntorcea fără ea.

Astăzi, cînd oamenii își aleg meseria în deplină libertate și cînd, indiferent unde se desfășoară, munca înseamnă pasiune și creație, a impune stabilirea locului de producție numai în funcție de domiciliul conjugal, ignorînd faptul că în altă parte cel în cauză se poate realiza în condiții optime, înseamnă a-i limita, a-i tăia aripile, a-i răpi idealurile. Nu mai vorbesc de împrejurarea în care una din „părți" insistă ca cealaltă „parte" să renunțe definitiv la o profesiune îndrăgită, care a ajuns să facă împreună cu viața personală un singur tot. Este oare o dovadă de dragoste să ceri unui geolog, unui marinar, unui constructor de șosele sau indiferent cui, să-și părăsească profesiunea ?

Aici nu e vorba de absențele care decurg din capricii sau dintr-un anumit spirit de aventură, ci de cele impuse de necesități reale, ori acestea trebuie considerate cu înțelegerea cuvenită. Și, ca să punem punctul pe i, e locul să spunem că în anumite cazuri asemenea aspecte speciale ale vieții de familie sînt numai în aparență determinate obiectiv. Analiza atentă duce la concluzia că în lipsa mai îndelungată a unuia dintre soți, dar în prezența sa morală permanentă, cel care rămîne acasă are toate posibilitățile să asigure căminului ambianța firească. Bineînțeles, atunci cînd sentimentele de dragoste și încredere sînt reciproce și trainice, cînd există respectul — și mîndria — pentru profesiunea soțului plecat să îndeplinească o misiune deosebit de utilă în viața societății noastre.

Gheorghe ȘTEFAN

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN REGIUNEA OLTENIA

(Urmare din pag. I)

Noi, oamenii de la volan — a subliniat şoferul Dumitru Ştir — am transportat de la începutul anului aproape două milioane de tone de balast şi bolovani de stîncă, atît de necesari închiderii, înainte de termen, a lucrărilor de deviere a apelor Dunării.

Cu îndreptăţită mîndrie — a spus inginerul şef al şantierului baraj-uzină, Zaharia Gheorghe — raportăm conducătorilor partidului şi statului nostru că noi, cei care am zăgăzuit apele Bistriţei şi ale Argeşului, am obligat Dunărea să-şi schimbe milenarul curs. Acum, după desecarea acestei părţi din albia dunăreană, de aproape 200 000 m p, constructorii se pregătesc pentru turnarea primilor metri cubi în corpul ecluzei. Se desfăşoară în ritm susţinut construcţia fabricii de betoane, montarea funicularului ce va transporta agregatele şi alte lucrări pregătitoare. Reafirmînd, cu acest prilej, hotărîrea noastră de a turna pînă la sfîrşitul anului 15 000 mc de beton peste prevederile de plan, asigurăm conducerea partidului şi statului că vom depune tot elanul, toată priceperea şi capacitatea noastră, pentru ca cel mai mare obiectiv hidroenergetic al patriei noastre să intre în funcţiune înaintea termenului stabilit.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** care i-a salutat pe constructorii hidrocentralei de la Porţile de Fier — unul din cele mai mari şantiere ale cincinalului — în numele Comitetului Central al partidului. Înfăptuirea acestui obiectiv — a spus vorbitorul — este un deziderat vechi al tehnicienilor români şi iugoslavi care, în urmă cu 20—30 ani era de nerealizat. Lucrările desfăşurate demonstrează de ce forţe uriaşe dispune poporul român, stăpîn pe soarta sa.

Hidrocentrala de la Porţile de Fier pe care o construim împreună cu tovarăşii iugoslavi are o importanţă deosebită pentru ţările noastre în asigurarea energiei electrice necesare industrializării şi, în general, economiei celor două ţări. În acelaşi timp ea asigură îmbunătăţirea circulaţiei pe Dunăre, în avantajul tuturor ţărilor care folosesc această cale de transport. Această lucrare reliefează capacitatea inginerilor noştri şi a inginerilor iugoslavi şi demonstrează ce roade minunate pot da relaţiile de colaborare frăţească între două popoare prietene.

Subliniind succesul constructorilor care au reuşit să termine cu două luni şi jumătate mai devreme actuala lucrare, vorbitorul a spus : pentru aceste rezultate minunate care creează condiţii în vederea atingerii unui ritm mai rapid în executarea lucrărilor felicităm din toată inima pe inginerii, tehnicienii şi muncitorii şantierului.

Tovarăşul Ceauşescu a înfăţişat apoi ritmul intens în care se desfăşoară munca pentru îndeplinirea prevederilor cincinalului în întreaga ţară, succesele obţinute în primele cinci luni ale anului. Şi lucrările de la Porţile de Fier — a spus vorbitorul — sînt de fapt abia la început. Sarcina pe care o aveţi nu e deloc uşoară. Dar mijloacele materiale asigurate şi capacitatea tehnicienilor, inginerilor şi a muncitorilor noştri garantează că ea va fi îndeplinită cu succes. Vor mai apărea fără îndoială şi greutăţi. Unii dintre dumneavoastră aţi lucrat şi la Bicaz şi la Argeş. Aţi căpătat experienţă în această muncă, aţi rezolvat numeroase probleme. Ţinînd seamă de proporţiile şi în general de condiţiunile în care se desfăşoară această lucrare veţi întîmpina, desigur, probleme noi. Dar noi avem convingerea că veţi şti să faceţi faţă tuturor problemelor care se vor ivi, veţi găsi rezolvarea lor, veţi duce la bun sfîrşit construirea acestui mare obiectiv al electrificării României socialiste. Prin munca dumneavoastră aduceţi o contribuţie însemnată la electrificarea ţării, la mersul înainte al României pe calea desăvîrşirii construcţiei socialiste. Vă urăm din toată inima succes !

La sfîrşitul mitingului, la invitaţia directorului general al sistemului hidroenergetic, secretarul general al C.C. al P.C.R., în aclamaţiile entuziaste ale mulţimii, declanşează de la un sistem automat de comandă prima explozie care marchează începerea excavaţiilor pentru construirea clădirii centralei hidroelectrice şi a ecluzei. „Aceasta înseamnă — spune surîzînd tovarăşul Ceauşescu — că începînd din momentul acesta ne-am putea număra şi noi printre constructorii hidrocentralei".

...Din nou reîntîlnire cu calda ospitalitate a severinenilor.

Noul obiectiv al vizitei : Uzinele mecanice din Tr. Severin, veche întreprindere care va cunoaşte în anii cincinalului remarcabile progrese, corespunzător cerinţelor economiei româneşti. Directorul uzinelor, ing. Teodor Jercan, arată că în aceşti ani producţia de vagoane va înregistra un spor substanţial, iar cea de nave fluviale şi maritime, de mic tonaj, se va tripla.

Urmează apoi o vizită prin uzină. Alături de halele vechi, dar solid construite, au fost ridicate în ultimii ani cîteva hale noi, moderne, care asigură condiţii pentru extinderea sectoarelor de producţie.

După vizitarea halelor şi în urma discuţiilor avute cu muncitorii şi specialiştii uzinei cu privire la sarcinile de dezvoltare a uzinei în cadrul noului cincinal, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a apreciat că nu sînt justificate propunerile ministerului tutelar care preconiza demolarea vechilor hale ale uzinei şi construirea altora noi. Halele vechi sînt destul de bune şi pot fi folosite încă mulţi ani. Este cu mult mai raţional ca investiţiile prevăzute pentru construirea unor hale noi să fie folosite în vederea înzestrării uzinei cu utilaje dintre cele mai moderne.

Într-o scurtă discuţie, lăcătuşul Ion Trăilescu, care munceşte în uzină de mai bine de 23 de ani, subliniază că într-adevăr actualele hale, cu mici modificări, pot oferi condiţii bune de lucru.

La plecarea din uzină, sutele de muncitori prezenţi au asigurat pe conducătorii de partid şi de stat că recomandările preţioase făcute cu ocazia vizitei îi vor ajuta şi îi vor însufleţi şi mai mult spre a fi la înălţimea sarcinilor ce le revin în anii cincinalului.

Ultimele momente ale şederii în oraşul Tr. Severin conducătorii de partid şi de stat le-au rezervat vizitării nepieritoarelor vestigii ale unui glorios trecut, aflate în cadrul Muzeului zonei Porţile de Fier.

Oaspeţii se opresc în faţa pilonilor marelui Pod al lui Traian, construit de Apolodor din Damasc în intervalul dintre cele două războaie dacice, ca şi în faţa ruinelor fostului castru roman de aici.

Directorul muzeului, prof. Mihai Davidescu, prezintă oaspeţilor diferitele piese care evocă emoţionant vechimea neamului nostru, naşterea şi închegarea lui, îndeletnicirile strămoşilor.

La plecare, în Cartea de onoare a muzeului, oaspeţii au însemnat : „Vizitînd aceste minunate locuri, unde s-au petrecut evenimente de seamă din istoria milenară a poporului nostru, am avut prilejul să admirăm cu emoţie şi respect vestigiile unei vechi civilizaţii care evocă înaltele virtuţi ale strămoşilor noştri.

Vestigiile de pe aceste locuri, împreună cu edificiile construcţiei socialiste, constituie o mărturie vie a eroismului, vredniciei şi geniului creator ale poporului nostru".

Părăsim Tr. Severin cu imaginea încă vie a celor două construcţii monumentale — marea Hidrocentrală de la Porţile de Fier şi vestigiile Podului lui Traian — vibrante acte istorice pe care se arcuiesc două milenii.

La Strehaia, în dreptul mînăstirii-cetate cu acelaşi nume, coloana de maşini se opreşte. Pe aceste locuri rădăcinile vieţii materiale pătrund adînc în trecut ; dovezile arheologice atestă o aşezare omenească încă din epoca neolitică, iar mai tîrziu urme de vieţuire din perioada dacică şi romană. Istoria mînăstirii-cetăţi e legată de numele Basarabilor, al lui Mihai Viteazul, ale lui Brîncoveanu şi Tudor Vladimirescu.

În aclamaţiile mulţimii, primul secretar al Comitetului raional de partid Strehaia, tov. Octavian Socol, urează oaspeţilor bun venit. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu mulţumeşte pentru calda primire făcută şi urează miilor de ţărani cooperatori prezenţi, precum şi tuturor oamenilor muncii din raion succese tot mai însemnate în dezvoltarea economică a raionului, multă sănătate şi fericire.

ÎN CEL MAI TÎNĂR ORAŞ AL ŢĂRII

...După un scurt popas la Corcova, unde lucrătorii gospodăriei de stat au organizat o expoziţie viticolă prezentînd medaliile de aur şi de argint obţinute la concursurile internaţionale, călătoria continuă pe valea Motrului spre bazinul minier creat în anii planului şesenal pentru a pune în valoare bogatele resurse de lignit din această parte a Olteniei.

Motru — oraşul minier, cel mai tînăr oraş al ţării — îşi întîmpină oaspeţii cu alinierea elegantă a noilor blocuri, cu salutul binecunoscut al minerilor : „Noroc bun !".

Conducătorii de partid şi de stat se opresc la Direcţia exploatării miniere Motru, unde sînt întîmpinaţi de tov. Bujor Almăşan, ministrul minelor, de cadre de conducere ale Trustului minier Oltenia şi ale exploatării, de sute şi sute de mineri, de cetăţeni ai noului oraş.

În faţa unor grafice are loc o discuţie între conducătorii de partid şi de stat şi directorul Trustului minier Oltenia, inginer Dorel Corneliu Bătăcui, cu privire la dezvoltarea industriei miniere în regiunea Oltenia — regiune unde se află aproape 90 la sută din rezervele de lignit cunoscute pînă în prezent în ţară. Un accent deosebit se pune pe lucrările ce s-au efectuat şi urmează să se efectueze în următorii ani în Valea Motrului, unde, la proiectarea minelor, trăsătura caracteristică este tehnica nouă, mecanizarea susţinută a tuturor operaţiilor de producţie, ceea ce contribuie la mărirea eficienţei economice a investiţiilor şi la obţinerea unor indicatori tehnico-economici ridicaţi. Minele din acest bazin carbonifer se construiesc pe baza documentaţiilor întocmite de institutele noastre de proiectare, iar înzestrarea se face cu utilaje la nivelul tehnicii mondiale, o mare parte fabricate în ţara noastră.

În raport cu marile perspective de dezvoltare a exploatărilor din Valea Motrului, unde în anii cincinalului se vor face însemnate investiţii, conducătorii de partid şi de stat se interesează de felul în care va fi asigurată forţa de muncă necesară. Ei discută cu reprezentanţii organelor locale de partid, cu cadrele de conducere ale trustului despre cele mai economice soluţii ce trebuie adoptate pentru realizarea în cele mai bune condiţii a sarcinilor de plan

Apreciind activitatea desfăşurată în acest tînăr sector industrial al Olteniei, conducătorii au scris în Cartea de onoare a exploatării de la Motru : „Întîlnirea cu minerii din bazinul carbonifer Motru ne-a dat posibilitatea să cunoaştem realizările harnicilor muncitori, tehnicieni şi ingineri mineri, care aduc o însemnată contribuţie la creşterea forţei economice a întregii ţări. Urăm oamenilor muncii din acest bazin carbonifer noi succese în eforturile susţinute pe care le fac pentru a asigura cantităţi tot mai mari de cărbune necesare industriei patriei noastre".

Exprimînd recunoştinţa lor faţă de partid, încrederea în politica sa ştiinţifică de punere în valoare a bogăţiilor patriei, minerii exploatărilor din Valea Motrului, precum şi membrii familiilor lor au salutat cu căldură pe conducătorii de partid şi de stat. În înălţarea acestei aşezări urbane — care începînd de la 26 mai a.c. a devenit oraş — în cele peste 1 000 de apartamente construite şi în cele ce se construiesc în acest an pentru a împlini un total de 2 600, în condiţiile de muncă şi de trai mereu mai bune, în viaţa care pulsează înnoitoare pe aceste meleaguri, ei văd zi de zi înfăptuirea politicii partidului pe care o urmează cu nestrămurită încredere.

Întîlnirea cu oaspeţii dragi, cu conducătorii de partid şi de stat, a dat prilej celor ce muncesc în Valea Motrului să-şi exprime hotărîrea de a lupta neabătut pentru înfăptuirea măreţului program de înflorire a patriei trasat de Congresul al IX-lea al partidului. Această hotărîre a fost exprimată în cadrul mitingului de la Motru de Octavian Socol, secretarul Comitetului raional de partid Strehaia, de maistrul miner Dumitru Parpală.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU.** Salutînd pe minerii tînărului bazin carbonifer, vorbitorul a spus :

Minele dv. sînt noi, majoritatea dintre dv. sînteţi mineri tineri — tineri şi în ce priveşte meseria de miner şi ca vîrstă. Putem spune că aceste mine, acest bazin carbonifer sînt realmente o creaţie a planului nostru şesenal, care, după cum ştiţi, a fost îndeplinit şi depăşit în domeniul producţiei industriale.

Arătînd în continuare că dezvoltarea bazinului minier Motru, ca şi în general a celorlalte mine din Oltenia, este un rezultat al politicii partidului de industrializare socialistă a ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat importanţa sporirii producţiei de combustibili, rolul cărbunelui, care va continua să crească în anii următori. De aceea noi acordăm o atenţie deosebită dezvoltării minelor din Oltenia ; de la producţia de astăzi a bazinului Motru, de 1 150 000 de tone se va ridica la 3 milioane şi jumătate în 1970 şi la peste 7 milioane în 1975, încît numai acest bazin va ajunge într-o perioadă relativ scurtă să depăşească producţia de cărbune din 1938 a ţării. Se deschid noi perspective pentru raionul Strehaia, ţinînd seama că în aceste mine vor lucra peste 7 000 de muncitori.

Relevînd amploarea acestor obiective, a eforturilor statului pentru dezvoltarea industriei carbonifere în Oltenia, secretarul general al C.C. al P.C.R. a subliniat că vor trebui luate toate măsurile pentru ca fondurile investite să fie cît mai bine gospodărite, pentru ca mijloacele materiale să fie folosite cu chibzuinţă, încît fiecare leu investit să aducă venit. Oltenii în general sînt cunoscuţi ca buni gospodari şi punem, ca una din sarcinile principale ale colectivului dv., de la ingineri şi tehnicieni pînă la ultimul miner, de a folosi cu chibzuinţă investiţiile şi de a asigura ca ele să aducă statului, poporului român, venituri cît mai mari.

În continuare, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat că vor trebui depuse eforturi mari pentru a se asigura pregătirea miilor de noi mineri, în primul rînd a muncitorilor pentru minele care vor intra în funcţiune în acest an.

S-a ridicat următoarea problemă, asupra căreia am vrea să vă gîndiţi : deoarece o bună parte din dv. locuiţi în raion trebuie văzut ce este mai bine — să construim aici pentru toată lumea blocuri de locuinţe sau minerii din împrejurimi să continue să locuiască în satele lor ? Satele noastre se dezvoltă, în raion aveţi gospodării bune. Familiile, în general, rămîn în raion, unde au, pe lîngă casa din sat, şi o bucăţică de pămînt, o grădină. De aceea ne gîndim ca în viitor să sprijinim pe minerii din comunele din împrejurimi să-şi construiască case în comuna lor, să organizăm transportul corespunzător de acasă la mină şi înapoi.

Bazinul acesta are o perspectivă îndelungată şi trebuie să ne aşezăm gospodăreşte, nu pentru 2—3 ani, ci pentru zeci sau chiar sute de ani.

În următorii ani — a spus în continuare vorbitorul — în satele noastre se va organiza mai bine întreaga activitate social-culturală, se vor dezvolta şcolile, se vor construi brutării, se vor crea cămine culturale, va creşte nivelul de trai material şi cultural al satelor. Ca rezultat al ridicării nivelului de viaţă al satelor noastre vor dispare treptat deosebirile dintre oraş şi sat. Tocmai industrializarea ţării, amplasarea întreprinderilor în toate raioanele patriei noastre vor contribui la apropierea satelor de nivelul oraşelor, în aşa fel ca în perspectiva desăvîrşirii construcţiei socialiste şi trecerii spre comunism să dispară complet deosebirile între sat şi oraş.

Dv., celor din Valea Motrului, vă revin sarcini mari în cincinalul acesta. La dv. se investesc 250 de milioane, aproape două procente din totalul investiţiilor pe ţară. Înţelegînd importanţa pe care o acordă partidul dezvoltării minelor din Oltenia, trebuie totodată să înţelegeţi răspunderea pe care o aveţi pentru realizarea în termenele stabilite a sarcinilor ce vă revin din programul elaborat de Congresul al IX-lea. Noi sîntem convinşi că dv., cu experienţa pe care aţi căpătat-o, cu priceperea pe care o aveţi, avînd îndrumarea ministerului, a organelor şi organizaţiilor de partid, veţi reuşi să realizaţi în întregime sarcinile. Vorbitorul şi-a încheiat cuvîntul cu salutul minieresc : „Noroc bun".

Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze şi ovaţii care au durat minute în şir.

După încheierea mitingului, un grup de mineri din brigada condusă de Constantin Văduva, care deţine recordul pe ţară la înaintarea în mină, oferă conducătorilor de partid şi de stat daruri. Mulţumind harnicilor mineri, tovarăşul Nicolae Ceauşescu le urează să păstreze ani mulţi titlul de cinste pe care l-au cucerit prin muncă.

LA PADEŞ — ÎN MIJLOCUL URMAŞILOR LUI TUDOR DIN VLADIMIRI

Coloana de maşini urcă spre spectaculoasele chei ale Motrului, fierăstruite în munţi. Plaiurile Mehedinţilor sînt de o rară frumuseţe.

La cotul munţilor, lîngă Apa Neagră, un han, tradiţional loc de popas. Apoi valea se deschide larg, parcă şi munţii s-au dat la o parte ca să făurească această cîmpie a Padeşului, unde acum 145 de ani s-a ridicat chemarea lui Tudor Vladimirescu. Ca şi atunci, cîmpia s-a umplut astăzi de mii şi mii de oameni. Ei au coborît din Paring, din Vladimiri şi din Cloşani, au urcat de la Glogova şi Cătune sau din cîmpiile Cernetului, înconjurînd obeliscul ridicat aici.

Conducătorii de partid şi de stat se opresc, întîmpinaţi de uralele celor prezenţi. Aduce salutul locuitorilor tov. Nicolae Popescu, prim-secretar al comitetului raional P.C.R., care relatează despre realizările raionului în industrie, agricultură, în cultură.

Oaspeţii sînt primiţi, după datină, de unul dintre bătrînii din comună :

„Iubite tovarăşe Ceauşescu, iubiţi oaspeţi, spune el, sînt fericit că oamenii acestor meleaguri de unde a pornit Tudor Vladimirescu în fruntea poporului pentru izbăvirea neamului, m-au ales pe mine să vă urez bun venit. Mă cheamă Tudor Vladimirescu şi sînt strănepotul slugerului din Vladimiri. Vă întîmpinăm cu pîinea din holdele noastre, cu sare din munţii noştri". Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători de partid şi de stat strîng mîna vajnicului strănepot al marelui pandur. Oaspeţii se îndreaptă apoi spre obeliscul lui Tudor. Fanfara intonează acordurile solemne din oratoriul „Tudor Vladimirescu".

Sulul de pergament pe care sînt scrise, cu slova veche, cuvintele înălţătoarei Proclamaţii de la Padeş este dat în dar secretarului general al partidului, ca un mesaj al trecutului nostru eroic de luptă.

De aici, de lîngă obeliscul lui Tudor, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** a adresat mehedinţenilor, urmaşi ai marelui viteaz, o înflăcărată cuvîntare.

Adresîndu-se cetăţenilor de pe meleagurile de unde acum 145 de ani Tudor Vladimirescu a ridicat steagul răscoalei populare pentru neatîrnarea Ţării Româneşti, pentru dreptate naţională şi socială, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus:

Tudor Vladimirescu a înţeles că numai mobilizînd poporul la luptă se putea obţine eliberarea patriei noastre de jugul străin, scăpa ţara de asuprirea moşierilor şi asigura un viitor fericit pentru cei mulţi. Sub conducerea sa ţăranii au dus lupte grele şi au reuşit, pentru un moment, să obţină succese. Împrejurările, deznodămîntul sînt cunoscute, nu aş vrea să mă mai refer la ele. Dar lupta lui Tudor Vladimirescu nu a rămas fără urmări. Ceea ce a început Tudor au continuat revoluţionarii democraţi de la 1848, a dus mai departe, într-o formă superioară, partidul comunist — continuatorul celor mai bune tradiţii de luptă ale poporului nostru. Poporul român a dat multe jertfe în lupta de eliberare naţională şi socială, pentru a ajunge să fie stăpîn pe soarta sa, făurind, în frunte cu partidul comunist, patria care este acum a norodului.

Meleagurile de unde a pornit Tudor Vladimirescu cunosc astăzi o înflorire continuă. Se dezvoltă industria, agricultura, creşte bunăstarea urmaşilor lui Tudor Vladimirescu, aşa cum creşte bunăstarea întregului popor român.

Cea mai bună cinstire a lui Tudor Vladimirescu, a acelora care împreună cu el au luptat şi s-au jertfit, a tuturor înaintaşilor noştri care au contribuit la făurirea unităţii naţionale şi la eliberarea patriei este să nu precupeţim nici un efort pentru a înfăptui directivele trasate de Congresul al IX-lea al partidului, pentru a face să înflorească continuu patria noastră socialistă.

Vreau să transmit cu acest prilej, aici pe Cîmpia Padeşului, urmaşilor lui Tudor Vladimirescu, oamenilor muncii din Gorj, salutări călduroase din partea Comitetului Central al partidului nostru, urări de noi succese în îndeplinirea programului elaborat de partid.

Uralele şi ovaţiile nu mai contenesc. Localnicii se angajează să urmeze cu neclintită hotărîre îndemnurile partidului, încununînd faima istorică a acestui loc prin noi înfăptuiri în munca de construcţie socialistă.

...De la Padeş conducătorii de partid şi de stat pornesc spre Tismana pe un drum ce străbate un peisaj de mare frumuseţe, în care splendorile naturii se împletesc cu adevărate comori de folclor şi etnografie. La Tismana, oaspeţii sînt întîmpinaţi de Firmilian, Mitropolitul Olteniei, care le urează bun venit şi-i invită să viziteze mînăstirea şi muzeul de aici. Fiind unul din cele mai vechi monumente bisericeşti ale ţării, mînăstirea Tismana a fost totodată lăcaş de cultură, cetate de apărare în vremi de restrişte, loc de adăpost pentru Tudor Vladimirescu şi pandurii săi în 1821.

La masa oferită în mînăstire, Mitropolitul Olteniei a toastat în cinstea oaspeţilor : Ţin să mulţumesc profund pentru venirea dvs. aici, pentru înţelegerea mare, largă pe care conducătorii, cîrmuitorii patriei noastre, dvs. personal, o acordaţi culturii noastre, artei noastre care constituie testimoniul nostru naţional, românesc. Ea constituie însoţirea cu care venim din vremurile vechi la aşezarea lumii noi de astăzi, lume care se plămădeşte în inimile, mintea şi energia dvs., a întregului nostru popor. Vă dorim pentru aceasta multă şi deplină sănătate şi toată fericirea, la toţi. Scumpi şi dragi oţîrmuitori ai patriei noastre — patrie care este o ţară nouă, o ţară frumoasă şi bogată, cu un popor harnic, talentat şi veşnic tînăr".

La plecare, conducătorii de partid şi de stat scriu în cartea de onoare : „Vizitînd mînăstirea Tismana, această podoabă a arhitecturii româneşti, am avut prilejul să preţuim încă o dată geniul creator al poporului nostru, dragostea sa pentru frumos. Apreciem grija cu care s-a păstrat acest străvechi monument de artă spre a purta peste veacuri gloria Basarabilor".

ISTORIA VIE, DE ASTĂZI, A PLAIURILOR OLTENEŞTI

...Se pleacă apoi spre Tg. Jiu, la a cărui intrare se ridică monumentala arhitectură a Fabricii de ciment şi var, cea mai mare unitate de acest fel din ţară. Clădirile impunătoare se profilează pe fundalul dealurilor gorjene care ascund bogate zăcăminte de calcar, antrepozite de materie primă ale cuptoarelor de ciment de aici. Conducătorii de partid şi de stat se opresc în incinta întreprinderii, străjuită de marile hale în care arde clincherul şi de uriaşul turn al cicloanelor, înalt de 69 de metri, împodobit cu sute de steaguri.

În întîmpinarea oaspeţilor a venit şi ministrul industriei construcţiilor, Dumitru Mosora. În faţa machetei, inginerul Stoian Marin, directorul fabricii, prezintă caracteristicile acestei unităţi şi perspectivele dezvoltării ei în cincinal. Fabrica de ciment şi de var, intrată în funcţiune anul trecut, produce în prima etapă 800 tone de ciment în 24 de ore. Sînt în lucru trei noi linii tehnologice — etapa a doua a fabricii de var — şi Fabrica de azbociment care va produce anual 1 800 km tuburi necesare pentru irigaţii.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu se interesează de procedeele tehnice şi tehnologiile de fabricaţie care se aplică, apreciind procedeul modern de fabricare a clincherului — aşa-numitul procedeu uscat — datorită căruia consumul de combustibil scade substanţial asigurînd totodată o productivitate ridicată a muncii. Tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Chivu Stoica se interesează de valoarea investiţiilor, de termenele amortizării lor şi de rezervele care există în acest domeniu pentru obţinerea de economii. Se dau recomandări practice pentru sporirea calităţii produselor, pentru folosirea la maximum a tuturor rezervelor de producţie, pentru aplicarea cu îndrăzneală a celor mai moderne metode şi procedee de lucru, la nivelul tehnicii mondiale.

La despărţire, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, salutîndu-i pe muncitorii şi tehnicienii întreprinderii, a spus : „Vă dorim să obţineţi rezultate mereu mai bune, să daţi produse de înaltă calitate, pentru că numai aşa vă veţi putea aduce contribuţia la clădirea de noi fabrici, uzine, oraşe. Vă felicităm pentru rezultatele obţinute şi vă urăm succese în muncă şi multă fericire !".

În acest raion, ca pretutindeni în Oltenia, industria se împleteşte cu agricultura. În vecinătatea fabricii de ciment se află staţiunea experimentală horticolă Bîrseşti — Tg. Jiu. Această tînără staţiune a fost creată în 1959, cu scopul de a soluţiona problemele legate de dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii în zona nordică a regiunii. În faţa panourilor ce demonstrează cu grafice şi cifre dezvoltarea staţiunii, se află coşuri cu fructe din soiurile aclimatizate de cercetătorii ştiinţifici de aici. Directorul staţiunii, Constantin Magherescu, prezintă oaspeţilor profilul acestei unităţi, sarcinile şi perspectivele dezvoltării ei. Interesîndu-se despre plantaţiile noi de vii din cooperativele agricole de producţie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu face cîteva remarci critice cu privire la rămînerea în urmă în acest sector şi recomandă intensificarea eforturilor pentru valorificarea din plin a condiţiilor de sol şi climă existente în aceste locuri. „Într-un raion cu asemenea condiţii şi experienţă — spune secretarul general al C.C. al P.C.R. — ar trebui ca fiecare cooperativă agricolă să aibă nu cîteva hectare, ci sute de hectare de vii şi livezi". Interesîndu-se de planul de perspectivă al dezvoltării pomiculturii şi viticulturii în raion, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a recomandat ca acest plan să fie mai ştiinţific elaborat, dar în acelaşi timp cît mai repede tradus în viaţă. „Luaţi exemplul cooperatorilor din regiunea Argeş, care au pornit de la început cu un plan vast, ducîndu-l la îndeplinire într-un timp foarte scurt. Ce vă împiedică să faceţi la fel ? Mergeţi acolo în schimb de experienţă, învăţaţi de la ei ! Cînd vom mai trece pe aici, toate dealurile Gorjului să fie acoperite de vii şi livezi".

MESAJUL VIU AL OPEREI LUI BRÂNCUŞI

Intrăm în frumosul oraş de pe Jiu, vechi tîrg ale cărui rădăcini istorice coboară pînă la Litovoi. În uralele entuziaste ale mulţimii, oaspeţii se îndreaptă spre poarta de artă a acestui oraş — o simplă poartă cioplită în piatră de Gorj, dar o poartă a artei naţionale şi universale — dăltuită de mîna lui Brâncuşi. Pe aleea străjuită de scaune ţărăneşti tăiate în piatră de mîna aceluiaşi creator, oaspeţii poposesc la vestita „Masă a familiei". Alături curge Jiul. Pe podul lui, la 14 octombrie 1916, bătrînii, femeile, copiii din Tg. Jiu s-au opus cu eroism cotropitorilor, apărînd oraşul. În amintirea acestor jertfe, pentru eternizarea în timp a tuturor eroilor poporului nostru, Constantin Brâncuşi a conceput acest ansamblu de monumente, a cărui originalitate s-a impus lumii. Oaspeţii pornesc spre cea mai frumoasă piesă a acestui ansamblu, Coloana Infinitului. În ultimul an s-au făcut importante lucrări de restaurare, printre care metalizarea Coloanei.

Coloana Infinitului pare, în aceste clipe, un pivot al mulţimilor care s-au adunat aici să-i salute pe oaspeţi. Tov. Ivan Dumitru, prim-secretar al Comitetului oraşenesc de partid, adresează mulţumiri conducătorilor de partid şi de stat pentru acest popas la Tg. Jiu, oraş care a devenit în anii socialismului un centru economic dinamic, în perpetuă dezvoltare.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** care a spus printre altele : De Tg. Jiu ne leagă multe amintiri. Am fost în Tg. Jiu şi în 1935, cînd eram secretarul U.T.C. în Oltenia, şi am stat şi în lagărul de aici în 1943—1944. Sînt aici şi tovarăşii Chivu şi Drăghici, care de asemenea au stat în acest lagăr. Aşa că avem, oarecum, şi unele legături mai directe cu oraşul dv. Tg. Jiu care are tradiţii vechi şi glorioase de luptă ; totodată el ne reaminteşte de lupta comuniştilor, continuatorii tradiţiilor celor mai bune ale poporului nostru pentru eliberarea naţională şi socială. Am ţinut să aducem, de asemenea, un omagiu lui Brâncuşi, acestui mare sculptor al poporului nostru, de valoare mondială, care prin opera lui a lăsat veacurilor o expresie a gîndirii şi sensibilităţii poporului nostru, făcîndu-l cunoscut în întreaga lume.

În opera de construcţie a socialismului — a spus în continuare vorbitorul — noi ne ocupăm zilnic de probleme ceva mai prozaice — de industrie, de agricultură, de învăţămînt — dar hotărîtoare pentru progresul poporului nostru. După ce s-a referit la eforturile depuse de poporul nostru pentru industrializarea ţării, pentru înflorirea vieţii sociale, tovarăşul Ceauşescu a spus : Este în firea poporului nostru ca permanent să caute să se depăşească pe sine ; ceea ce este astăzi măreţ constituie o bază de pornire pentru noi succese. Ca în toate domeniile aceasta este valabil şi în artă. Şi în acest domeniu vom avea opere şi mai bune şi mai măreţe care să înfăţişeze etapa nouă a poporului nostru, de strălucire şi înflorire, etapa socialismului, a desăvîrşirii socialismului, a înfloririi naţiunii române.

Tovarăşul Ceauşescu a urat locuitorilor oraşului fericire şi noi succese în îndeplinirea dorinţelor lor de mai bine.

La ieşirea din Tg. Jiu, popas de reculegere pe locul unde se afla, între anii 1943—1944, lagărul deţinuţilor politici antifascişti, al comuniştilor. Cu emoţie, tovarăşii Nicolae Ceauşescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici şi ceilalţi conducători de partid şi de stat se opresc, într-o clipă de reculegere, în faţa plăcii memoriale, care evocă pilda de bărbăţie şi erpism a comuniştilor.

DIN NOU PE ITINERARE INDUSTRIALE

În drum spre Craiova, întîlnim vechi aşezări trezite la viaţă, noi centre ale industriei noastre. La Rovinari — nume nou pe harta industrială a Olteniei şi a ţării, unde se află marea exploatare carboniferă de extracţie la zi — minerii din schimburile libere au venit cu familiile lor să-i salute pe oaspeţi. La Vlăduleni, Cioboţi, Bilteni — important centru al schelelor petrolifere din Gorj — la Cilibii, Peşteana-Jiu, Olari, Plopşor, Filiaşi, ţăranii cooperatori în veşminte de sărbătoare fac o nesfîrşită alee a entuziasmului, care ţine pînă la poarta Craiovei, la Combinatul chimic de la Işalniţa, de unde pornesc spre ogoare mii de tone de îngrăşăminte.

Încă de departe se văd impunătoarele hale şi turnuri, coşul gigantic al termocentralei, ghirlandele de lumini care înconjoară siluetele zvelte ale instalaţiilor Combinatului chimic. Sute de muncitori, constructori şi chimişti, maiştri şi ingineri, îi întîmpină la intrare pe oaspeţi. Atanase Diaconescu, adjunct al ministrului industriei chimice, directorul general al combinatului, Gheorghe Pria, urează conducătorilor de partid şi de stat bun sosit în această cetate a chimiei oltene. În faţa machetei combinatului, directorul general schiţează harta dezvoltării acestui important obiectiv al chimiei, compus din 14 fabrici modern utilate. O serie din aceste fabrici, cum sînt cele de oxigen şi azot, amoniac, acid azotic, azotat de amoniu, catalizatori, produc din plin, altele se află în ajunul intrării în funcţiune sau în etapa lucrărilor de construcţie.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu se interesează de termenele la care sosesc proiectele tehnice pentru noile unităţi ale combinatului, de valoarea investiţiilor şi de modul în care sînt ele recuperate, dînd numeroase sfaturi şi recomandări.

Are loc apoi vizitarea combinatului. Prin faţa maşinilor, care parcurg bulevardele interioare ce leagă fabricile şi instalaţiile acestui gigant întins pe mai mulţi kilometri, se perindă o neîntreruptă priveliştе făurită din metal şi sticlă într-un timp record, expresie a forţei industriale a României socialiste. Realizatorii acestor importante monumente ale industriei noastre socialiste — constructori şi proiectanţi — precum şi muncitorii, tehnicienii, inginerii şi specialiştii de aici sînt felicitaţi cu toată căldura de conducătorii de partid şi de stat.

...Seara tîrziu, conducătorii de partid şi de stat s-au întîlnit cu activul de partid al regiunii Oltenia. *(Relatarea întîlnirii se va publica în numărul de mîine al ziarului).*

★

...Este aproape de miezul nopţii cînd întîlnirea cu activul de partid ia sfîrşit. În uralele entuziaste ale mulţimii, aflate pe străzile principale, conducătorii de partid şi de stat îşi iau rămas bun de la locuitorii acestui străvechi oraş românesc, în mintea şi inima cărora vizita din aceste două zile va rămîne de neuitat.

GEOCHIMIA
auxiliar prețios în prospectare

Prof. dr. Dan GIUȘCĂ
membru corespondent al Academiei

Situată la granița dintre geologie și chimie, geochimia are ca obiect studiul chimic al globului terestru. Deși termenul de geochimie a fost creat încă în 1838 de savantul elvețian Schönbein, prima lucrare de sistematizare a datelor geochimice, semnată de chimistul englez Clarke, a apărut abia în 1908. Cercetări de geochimie s-au efectuat la noi în ultimele două decenii în cadrul universităților din București și Iași.

Deși obiectul geochimiei este geologic, metodele de investigație sînt cele chimice. Pe de altă parte, chimia împrumută de la geologie unele elemente istorice, luînd în considerație, ca un element important, momentul desfășurării reacțiilor chimice.

Considerînd evenimentele geologice ca procese fizico-chimice, geochimia urmărește în primul rînd să reconstituie condițiile fizice și chimice în care au luat naștere asociațiile de minerale ce alcătuiesc scoarța terestră și zonele mai adînci ale planetei.

Geochimia oferă importante principii și repere cercetării geologice studiind distribuția elementelor chimice în globul terestru, urmărind să descifreze legile de repartiție ale acestora în procesele naturale. Geochimia cercetează istoria naturală a elementelor chimice, „migrația" acestora în cursul evoluției planetei, asociațiile lor — iar această istorie cuprinde ca momente importante realizarea de concentrații în anumite formații geologice, adică a acelor concentrații de natură să prezinte interes pentru exploatarea industrială. Geochimia fundamentează așadar condițiile de geneză ale zăcămintelor minerale, permițîndu-ne să prevedem asocierea acestora cu unele tipuri de structuri geologice; cercetarea fundamentală se îmbină astfel cu cea aplicativă și îi deschide drum, știința servește nemijlocit producția materială, nevoile economiei.

Avîndu-se în vedere importanța tot mai mare a valorificării substanțelor minerale, pe baza politicii partidului de maximă mobilizare a tuturor resurselor țării în opera de industrializare — cercetarea geochimică face parte astăzi din preocupările catedrelor de mineralogie și de zăcăminte de la Universitățile din București și Iași și de la Institutul de petrolgaze și geologie. Trebuie menționate tradițiile care există în acest domeniu științific la Iași, unde, în cadrul universității, profesorul M. Savul a inițiat în urmă cu două decenii numeroase cercetări privind distribuția elementelor chimice în formațiunile cristaline și sedimentare din Carpații Orientali, a introdus în practica geologică din țară metodele de interpretare statistică a rezultatelor și a perfecționat metodele de determinare a temperaturilor de formare a minereurilor. Prin activitatea sa neobosită, savantul român a pus bazele unei adevărate școli de geochimie, continuată astăzi de foștii săi elevi. Colectivul de geochimiști ieșeni a adus în acest domeniu contribuții recunoscute ca valoroase de specialiștii de pretutindeni.

La catedrele de mineralogie și zăcăminte din cadrul Universității din București și ale Institutului de petrol-gaze și geologie se efectuează de asemenea cercetări privind distribuția elementelor chimice în numeroase corpuri eruptive și zăcăminte de minereuri asociate și în depozite calcaroase, pentru a determina asociațiile caracteristice de elemente și variația acestora în cuprinsul zăcămintelor.

Datorită investigațiilor geochimiștilor primim mereu date noi cu privire la bogățiile subsolului țării; indicii orientative pentru activitatea de prospectare și valorificare a minereurilor. Studiile asupra zăcămintelor din Munții Țibleș, Toroioaga, Deva, Baia Sprie și asupra vulcanitelor din regiunea Maramureș prezintă un mare interes în legătură cu posibilitățile relevate de introducere, în circuitul economic, a noi materii prime minerale. Toate acestea ne îndreptățesc să prevedem o mai substanțială contribuție a cadrelor didactice la cercetarea geochimică a formațiilor geologice din țara noastră.

În decursul proceselor geoseculare de alterație a zăcămintelor metalifere, solurile din vecinătate fixează elemente chimice caracteristice. Astfel, zăcămintele sînt înconjurate de soluri cu caracteristici chimice specifice, așa-numitele „aureole de dispersie secundară". Conturarea acestor zone de sol poate preciza poziția zăcămintelor metalifere care nu apar la suprafață. Descoperirea acestor „aureole de dispersie secundară" confirmă eficacitatea metodei de prospecțiune geochimică, care cunoaște în ultimii ani și în țara noastră o mare dezvoltare. Utilizarea metodei geochimice stă la baza unor remarcabile realizări în descoperirea de noi resurse de minereuri deosebit de utile economiei naționale. Datorită prospecțiunii geochimice a fost posibilă explorarea eficientă a zăcămintelor de cupru de la Bălan (regiunea Mureș-Autonomă Maghiară) și Moldova Nouă (Banat) etc.

În momentul de față preocupările geochimiștilor noștri se îndreaptă spre detectarea și interpretarea aureolelor primare de dispersie, datorate migrației elementelor chimice chiar în cursul formării zăcămintelor. Datele obținute astfel vor servi ca punct de plecare în detectarea zăcămintelor minerale.

Dezvoltarea impetuoasă a acestei științe în ultimii douăzeci de ani, izvorîtă din necesități de ordin economic, reclamă, desigur, și cadre specializate. Deși la catedra de mineralogie a Universității din București, cursul de geochimie face parte de mai mulți ani din programul facultății, persistă încă lipsuri care încetinesc ritmul cercetărilor. Astfel, numărul cercetătorilor, de pildă, este încă foarte redus. Profilul actual de învățămînt al geologiei, în care pregătirea grupelor de specializare în petrografie nu are un volum de cunoștințe chimice corespunzător dezvoltării actuale a petrografiei și metalogeniei, mi se pare a fi unul din impedimente în pregătirea cadrelor. Adîncirea specializării, în acest domeniu, a absolvenților chimiști prin doctorat nu este pusă la punct, rezultînd greutăți care ar putea fi remediate, în vederea atragerii de tineri chimiști spre acest domeniu de cercetare.

Prin amploarea lor, investigațiile și studiile geochimiștilor români, îndreptate spre aspecte fundamentale și aplicate ale cercetării, urmăresc o continuă îmbogățire a acestei științe, aflată astăzi în plină dezvoltare.

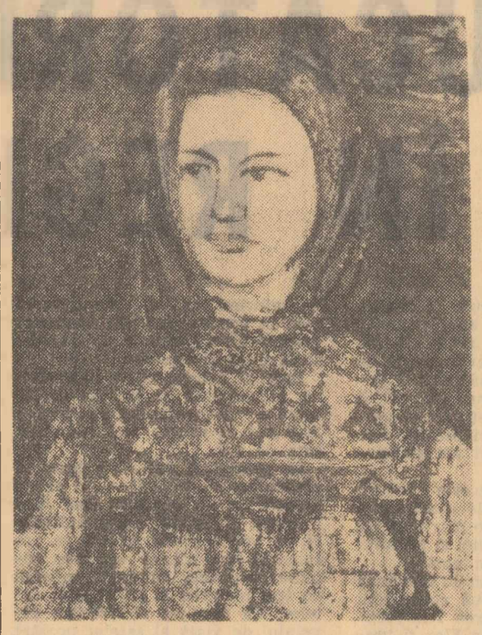

BRĂDUȚ COVALIU „Fata din Oaș"

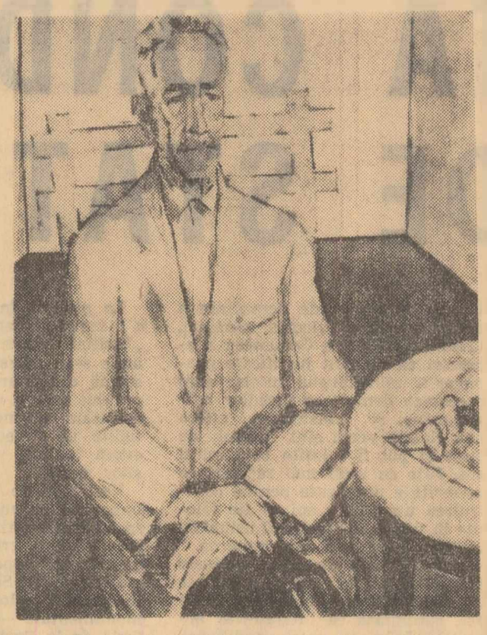

CONSTANTIN PILIUȚĂ „Portret de bărbat"

„Incident la Vichy"

CRONICA TEATRALĂ

Pornind de la tragedia ororilor săvîrșite de fascism în numele așa-zisei purități rasiale, dramaturgul american Arthur Miller dă acestei teme o mult mai largă semnificație general-umană. El urmărește nu numai să demonstreze vinovăția copleșitoare a călăilor; piesa pune în dezbatere atitudinea oricărui om cinstit față de monstruozitățile pe care le generează ura demență instigată între popoare.

Pentru acest studiu, el adună într-o anticameră de comisariat de poliție din Vichy un număr de oameni desprinși din toate categoriile sociale — în majoritate evrei ridicați de pe stradă pentru a fi trimiși în lagărele de exterminare.

Prima idee pe care piesa o demonstrează convingător, adresîndu-se fără îndoială spectatorului de astăzi, este aceea a răspunderii noastre de orice clipă față de tot ce se întîmplă în lume, a obligației de a privi lucid și în profunzime ansamblul realităților politice și sociale, care condiționează istoria tuturor și a fiecăruia. Disputa se stringe în jurul a trei personaje, de fapt trei atitudini: doctorul, ofițerul german, prințul austriac. Cel mai frămîntat și mai dinamic dintre ei este doctorul, care caută instinctiv o ieșire, se revoltă împotriva absurdității destinului ce i se trasează. Dar gîndirea lui nu mai speră, pentru că în fața celor trăite el și-a pierdut credința în oameni, nu mai admite nici un ideal. Ofițerul german este un militar de profesie, involuntar amestecat în această sinistră operație, care îl scîrbește; dar, nevrînd să se primejduiască pe sine și mulțumîndu-se cu consolarea indignării sale neștiute de nimeni, lașitatea sa îl transformă în criminal, împingîndu-l în cele din urmă să treacă definitiv și sălbatic în rîndul călăilor. În sfîrșit, prințul austriac, întîmplător confundat cu un evreu, traversează, cu acest prilej, un infern al adevărurilor pe care nu știuse să le privească în față; Von Berg își dă seama că idealurile sale umanitare și credința sa în bine vor muri dacă nu va reacționa. Aceasta este semnificația gestului său final: prințul se condamnă singur, cu bună știință, cedînd doctorului permisul său de liberă trecere și, o dată cu asta, privilegiul de a trăi. La aceasta se poate reduce participarea lui.

Excelent construită, piesa ne conduce pe drumul unei gradații implacabile. Disputa morală posedă o mare claritate a sensurilor sociale și etice. Polii conflictului sînt marcați, în planul coordonatelor sociale, de prezența aceristului — eliberat, deși „nearian", în virtutea forței financiare pe care o reprezintă — și de atitudinea tînărului muncitor comunist. Acesta este singurul care știe dinainte la ce trebuie să se aștepte, singurul care se pregătește pentru o împotrivire concretă, gîndindu-se la evadare, singurul care își păstrează demnitatea pînă la capăt, găsind sprijin în conceptiile sale. Adresa principală a dezbaterii nu o constituie însă aceste personaje; vizați sînt, în primul rînd, cei șovăielnici, cei care n-au știut sau n-au vrut să știe, cei care au încercat să ocolească adevărul. Lor le spune Miller, cu duritate, că sălbăticia și absurdul violențelor extreme nu pot anihila orice ideal de solidaritate, orice elan omenesc generos.

Spectacolul Teatrului Mic este captivant, dens, sobru, construit cu rigoare pe linia de crestere a sensurilor — un spectacol „de echipă", conceput în așa fel încît nici o apariție de plan secund să nu rămînă stearsă, inexpresivă, nici un moment să nu se consume fără a stăpîni conștiința publicului. În compunerea viguroasă și tăios de limpede a întregului, regizorul D. D. Neleanu și scenografa Adriana Leonescu au merite importante. Teatrul își confirmă astfel, încă o dată, consecvența de preocupări și prin alegerea repertoriului și prin ținuta montării, prezentînd publicului un spectacol de arzătoare și clară dezbatere a unor probleme esențiale din viața contemporană (traducerea textului aparține lui Alf Adania).

Actorii răspund acestei concepții cu egală constiinciozitate, dar, cum e de așteptat, cu rezultate nu în totul egale. Tudorel Popa realizează o prezență remarcabilă în rolul fără cuvinte al bătrînului, descriind, din clipiri tremurate, nervoase nerăbdări ale degetelor și tăceri demne, încărcate de suferință și resemnare, imaginea unor umiliri și dureri străvechi. Siluete sensibil conturate, adesea emoționante, aduc la rampă Vlad Vasiliu (Bălatul), N. Ifrim (Chelnerul) și Vasile Gheorghiu (Lebeau, pictorul); Dinu Iancu lescu îl caracterizează minuțios și atent pe actorul Monceau, așa cum face și Mihai Dogaru cu portretul ofițerului neamț. Scurte apariții pregnante schițează Vasile Nițulescu (profesorul) și H. Nicolaide (omul de afaceri). Discutabilă este interpretarea lui I. Ciprian, care nu a știut să redea mistuitoarea pasiune politică ce caracterizează personajul muncitorului comunist. Constantin Codrescu izbutește cu sigură profesionalitate să compună ținuta princiară a lui Von Berg, dă eroului său inteligență și indignare convingătoare, dar nu atinge, după părerea mea, zonele înțunecate de sensibilitate și generozitate care justifică actul acestui suflet gingaș, bogat în frumusețe.

Caracterul pe care Ion Marinescu îl dă doctorului este atît de puternic, atît de subtil nuanțat, atît de viu, încît estompează uneori pe cei din jur. Ion Marinescu își dovedește acea energie clocotitoare, acel neobișnuit temperament teatral, care au făcut întotdeauna principala forță a interpretărilor sale. El demonstrează că știe să-și stăpînească matur și să-și gradeze hotărît vitalitatea, desfășurînd un joc strălucitor de vigoare, inteligență, sinceritate. Eroul lui Miller se definește în această interpretare ca o conștiință răscolitoare, care nu poate exista fără să cunoască și să înțeleagă, care nu se poate împăca, organic, cu absurdul realităților de care se lovește și nu poate să se resemneze. Este una din creațiile actoricești de prim ordin ale stagiunii care se încheie.

Ana Maria NARTI

FILMUL — instrument al propagandei științifice

Filmul științific se dovedește a fi unul din mijloacele audio-vizuale moderne de mare eficiență în transmiterea cunoștințelor înlesnind însușirea unor adevăruri complexe. De aici și rolul important al filmului în activitatea de popularizare a științei.

Spectaculoase — dar și necesare?

În momentul de față se află în circulație circa 270 de titluri considerate din categoria celor de știință popularizată. Numărul lor este mic și apare și mai mic în raport cu nevoile propagandei științifice, atunci cînd le judecăm din punctul de vedere al tematicii pe care o abordează, ne spune tov. **Emil Iordăchescu**, secretar al consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor.

MICRO-ANCHETA „SCÎNTEII"

Nu sînt în circulație, de pildă, cicluri de filme bune consacrate unor teme importante cum ar fi: structura universului, formarea Pămîntului, apariția și evoluția vieții și a omului, filme menite să combată concepții înapoiate, superstiții.

După cum ne spune regizorul **Mircea Popescu**, de la studioul „Al. Sahia", tematica planurilor anuale de filme este stabilită de studio consultîndu-se cu un larg colectiv de oameni de știință. Aceasta dă posibilitate să se abordeze teme dintre cele mai spectaculoase.

Sînt acestea totdeauna și **cele mai necesare** pentru activitatea de propagandă științifică? În această privință ar fi util să se facă auzit, la stabilirea tematicii, și cuvîntul Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice din C.S.C.A.

Ar merita poate studiată și posibilitatea de a se crea Consiliului condiții să facă comenzi speciale de filme științifice, așa cum procedează și alte foruri. Nu sînt bine valorificate nici posibilitățile care le oferă importul de filme. Tov. **Ovidiu Andrei**, director adjunct al D.R.C.D.F., este de părere că și în acest domeniu Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor ar trebui să fie mai activ, sugerînd ce anume filme străine să fie importate.

Împreună — cuvînt și imagine

Nu este însă mai puțin adevărat că și modul cum se desfășoară difuzarea filmelor de popularizare a științei împiedică deseori utilizarea lor maximă. Rulate pe ecrane în spectacolele cinematografice obișnuite, ele trec de multe ori neobservate, nu ajung tocmai acolo unde ar fi mai multă nevoie de ele. Experiența arată că ele capătă o mai mare eficiență cînd sînt înglobate ca material ilustrativ în acțiunile organizate sistematic pentru răspîndirea cunoștințelor — conferințe, simpozioane, întîlniri cu brigăzile științifice și altele.

Și în această privință forurile centrale și locale care se ocupă cu difuzarea filmelor și cele care organizează difuzarea cunoștințelor... nu prea se întîlnesc, iar în ultima instanță lectorii ajung într-un loc, în timp ce filmele care ar putea să ilustreze expunerile lor se află în altă parte. Că este posibilă o mai bună conlucrare o demonstrează unele inițiative care există în acest sens. În regiunea București, comisia de răspîndire a cunoștințelor, după cum ne spune tov. **Mihai Cîobanu**, secretarul acesteia, întocmește planuri comune, pe o anumită perioadă, împreună cu Întreprinderea cinematografică, stabilind tema, locul și data diferitelor acțiuni de propagandă științifică, de care se ține seama și în difuzarea filmelor științifice.

Poate că nu ar fi rău să se studieze și pe plan central posibilitatea de a înzestra comisiile de răspîndire a cunoștințelor cu un număr de copii de filme, găsindu-se totodată și formele financiare pentru rularea lor.

Ion CIUCHI

PEDAGOGIA PĂRINȚILOR

Pentru creșterea tinerei generații se folosesc în țara noastră însemnate resurse materiale și morale, care ne situează pe primele locuri în lume din punctul de vedere al grijii pentru formarea și educarea tineretului. Copiilor le consacrăm o mare parte din energia noastră, în ei întrezărim ziua de mîine. Părinții — în covîrșitoarea lor majoritate — sînt dispuși să facă cele mai mari eforturi pentru a asigura copiilor lor — bineînțeles, la scara posibilităților largi, de azi — condiții optime de viață. În conștiința celor ce au cunoscut greutățile din trecut și-a făcut loc ideea că trebuie să facă totul pentru copiii lor, încît ei să nu cunoască foamea, frigul, necazurile prin care au trecut mulți dintre cei virstnici.

Dar, oricît ne-am iubi copiii și oricît am dori să-i ferim de griji, nu-i putem crește ca sub un clopot de sticlă. Mi s-a întîmplat să asist la discuții penibile între părinții unor elevi și învățători, în care acestia din urmă erau interpelați pentru simplul motiv că nu prezintă pe copilul celor în cauză. Toate explicațiile pline de bunăvoință și răbdare ale învățătorilor se loveau de riposta: „da, dar l-ați descurajat". Descurajat, de ce? Probabil fiindcă părinții, din dorința de a se autoconvinge că fiul lor e un mic geniu, i-au infiltrat ideea că i se cuvine premiul, fără să țină cont de meritele reale ale copilului. Orgoliul nejustificat al părinților i-a dăunat copilului abia pornit pe drumul descifrării slovelor și a cifrelor.

Dar mai e aci un aspect. Copilului i-a fost zdruncinată nu numai încrederea în propriile forțe ci, ceea ce e la fel de important, încrederea în învățător. Pentru copiii de vîrstă școlară mică, cuvîntul învățătorului e literă de lege, și așa trebuie să fie; au încredere în el, îl iubesc și îl stimează, îi ascultă sfaturile și recomandările pentru că au convingerea că el e înțelept și are dreptate. Or, cum va mai putea clădi învățătorul eșafodajul complex al cunoștințelor și deprinderilor după o asemenea zdruncinare a încrederii copilului?

Din păcate se ivesc în relațiile învățători-părinți situații și mai penibile, cu urmări și mai grave. Într-o zi, clasele mici ale unei școli plecau în excursie cu autocarul. La sosirea mașinilor, părinții, într-o neorînduială greu de descris, au dat buzna ca să ocupe locurile cele mai bune pentru copiii lor. S-a dezlănțuit o furtună de „sfaturi" și proteste: „să nu-mi schimbați copilul de pe locul pe care l l-am ocupat", îndemnuri adresate copiilor: „Mihăiță, să nu pleci de pe locul tău, chiar dacă-ți spune tovarășa". Cred că o asemenea comportare nu mai necesită comentarii. Cum mai poate un părinte să-i pretindă copilului său să fie disciplinat, să se poarte cuviincios și respectuos cu profesorii, cu cei virstnici, dacă el însuși dă un rău exemplu și calcă în mod flagrant aceste norme de conduită socială?

Uneori facem asemenea greșeli fără să ne dăm seama. De aceea, poate mai mult decît în alte împrejurări, în relațiile noastre cu copiii, cu lumea lor școlară trebuie să ne comportăm cu cea mai mare atenție, să ne controlăm fiecare cuvînt, fiecare gest, pentru a nu crea nici o discrepanță între cerințele educative pe care le formulăm copiilor și propria noastră comportare. Ar fi bine ca înainte de a-i lua apărarea copilului într-o împrejurare sau alta, fiecare părinte să se gîndească nu numai la rezolvarea momentană a unei probleme, ci mai ales la influența ce-o va exercita în viitor această împrejurare asupra copilului, asupra a ceea ce învață și se înscrie printre normele lui de conduită și de viață.

Olivia CLĂTICI
lector universitar

Bojdeuca lui Creangă din nou deschisă pentru vizitatori

După o atentă renovare și amenajare, bojdeuca lui I. Creangă din Țicăul Iașului s-a redeschis într-un cadru festiv. De astă-dată vizitatorii găsesc în casa cu două odăi, tindă și cerdac în spate un adevărat muzeu cuprinzînd documente și obiecte care au aparținut marelui nostru povestitor. În camera de lucru a scriitorului se află, printre altele, masa de scris, o etajeră cu cărți, scrinul care probabil a rămas de la Eminescu din perioada cînd a locuit împreună cu Creangă în bojdeucă. Pe pereți se află expuse tablouri și fotografii, pe etajeră și vitrine special construite sînt expuse cărți și manuale didactice scrise de Creangă și date elevilor săi cu autograf.

În ogradă și în grădină s-au plantat simbolic sălcii, un tei și un cireș, care amintesc de locurile evocate de scriitor în operele sale. Bojdeuca e vizitată de numeroși iubitori ai operei lui Creangă, de tineri, de școlarii din Iași.

Manole CORCACI

TELEVIZIUNE

● **19,00 — Telejurnalul de seară** ● 19,30 — **Pentru școlari: MÎINI INDEMÎNATICE.** Va fi prezentată expoziția pe țară a cercurilor pionierești ● 20,00 — **Întrebări la care s-a răspuns... Întrebări la care nu s-a răspuns încă, emisiune de știință: „CIBERNETICA ȘI OMUL"** ● 20,40 — **Seară de operă: „MARTHA"** de Flotow. Interpretează colectivul Teatrului muzical din Constanța. În pauză: Poșta televiziunii; Telefilatelia; Telejurnalul de noapte ● 23,30 — Închiderea emisiunii.

TEATRE

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la sala mică a Palatului): **CONCERT DE MUZICĂ DE CAMERĂ** — 20.
● Teatrul de Operă și Balet: **GISELLE** — 19,30.
● Teatrul de stat de operetă: **ȚARA SURÎSULUI** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio): **ÎNTÎLNIRE CU ÎNGERUL** — 20.
● Teatrul de Comedie: **CAPUL DE RĂȚOI** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): **FII CUMINTE, CRISTOFOR!** 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **CASA BERNARDEI ALBA** — 19,30.
● Teatrul Muncitoresc C.F.R. (la Teatrul Mic): **CU CINE MĂ BAT** — 19,30.
● Teatrul „Barbu Delavrancea": **VIFORUL** — 20.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Victoria): **NEGRU PE ALB** — 20.
● Circul de stat: **SENZAȚIONAL-CIRC** — 19,30.

CINEMA

● **COLIBA UNCHIULUI TOM** — film pentru ecran panoramic: Patria — 9; 12; 15; 18; 21.
● **ANGELICA, MARCHIZA „ÎNGERILOR"** — cinemascop: Sala Palatului (seria de bilete 1704 — orele 19,30), Republica — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Stadionul Dinamo — 20,15 (la ambele completarea **Constătuirea lucrătorilor din industria constructoare de mașini**), București — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Gloria — 9; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21,15, Patinoarul „23 August" — 20,15.
● **EU SÎNT CUBA!**: Luceafărul — 9; 12; 15; 18; 21, Feroviar — 9; 12; 15; 18; 21, Grădina „Doina" — 20,15, Aurora — 10; 12,30; 15; 17,30; 20; la grădină — 20,30.
● **FOTBAL**: Cinemateca — 10; 12; 14.
● **FANFAN LA TULIPE**: Capitol — 9,15; 11,30; 14,45; 16; 18,30; 21; la grădină — 20,15, Grivița (completare **Ninge**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.
● **FIII „MARII URSOAICE"** — cinemascop: Festival (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Suceava**) — 9; 12; 15,30; 18,30; 21,30; la grădină — 20,15. Arenele Libertății — 20,30, Modern — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21,15.
● **SĂRITOARELE DE LA TRAMBULINĂ**: Lumina — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **FAȚA PIERDUTĂ** — cinemascop: Victoria — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30, Melodia (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Iași**) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, Rahova (completare **Vizita în Republica Socialistă România a președintelui Iosip Broz Tito**) — 16; 18,15; la grădină — 20,30.
● **OMICRON**: Central (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Iași**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Flamura (completare **Tractorul '66**) — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30, Grădina „Expoziția" (Piața Scînteii) — 20,30.
● **ZILELE FILMULUI DE ANIMAȚIE**: Union — 11; 15,30; 18,15; 20,30.
● **PROGRAM PENTRU COPII**: Doina — 10.
● **FERICIREA ÎN TRAISTĂ**: Doina — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **CLOVNUL FERDINAND — AJUTOR, MĂ ÎNEC — CÎND SOȚIA E PLECATĂ — STELUȚA CENUȘIE — ÎN PALATUL VECHI — HALAL MEȘTERI!** — **ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ nr. 12/1965**: Timpuri Noi — — 9—21 în continuare.
● **NU PLÎNGE, PETER!** — cinemascop: Giulești (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Suceava**) — 15,30; 18; 20,30.
● **FIFI ÎNARIPATUL**: Înfrățirea între popoare (completare **Pescari amatori**) — 14; 16; 18,15; 20,30.
● **FAȚA PIERDUTĂ** — cinemascop — și **ANGELICA, MARCHIZA „ÎNGERILOR"** — cinemascop: Excelsior — 10; 15,15; 19,30.
● **O CLASĂ NEOBIȘNUITĂ**: Dacia (completare **O poveste cu cinteci** — 9,30—13,45 în continuare; 16; 18,15; 20,30.
● **TREI PAȘI PE PĂMÎNT**: Buzești (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Iași**) — 14; 16,15; 18,45; la grădină — 20,30, Tomis (completare **Ninge**) — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30.
● **PRINȚESA PĂUNIȚA**: Cringași — 16; 18; 20.
● **SOȚIE FIDELĂ**: Bucegi (completare **Tractorul '66**) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; la grădină — 20,15, Lira (completare **Culori în pictură**) — 15; 17,15; 19,30; la grădină — 20,15.
● **A FOST CÎNDVA HOȚ** — cinemascop: Unirea (completare **Răsinari**) — 16; 18,15; la grădină — 20,30.
● **ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE**: Flacăra — 10; 15,30; 18; 20,30, Drumul Sării — 11; 15,15; 17,45; 20.
● **DEPĂȘIREA**: Vitan (completare **Știință și tehnică nr. 11/1965**) — 16; 18,30.
● **SERBĂRILE GALANTE**: Arta (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Suceava**) — 9; 11,30; 14; 17; 19,30; la grădină — 20,30, Floreasca (completare **Ninge**) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Grădina „Progresul" — 20,30.
● **NOAPTEA IGUANEI**: Miorița — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, Volga — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
● **LA PORȚILE PĂMÎNTULUI** — cinemascop: Munca (completare **Un bloc neobișnuit**) — 16; 18,15; 20,30.
● **HAIDUCII** — cinemascop: Popular (completare **1 Mai 1966**) — 10,30; 16; 18,30; 21, Pacea (completare **Congresul sindicatelor**) — 16; 18,15; 20,30.
● **OPERAȚIUNEA „I"**: Mosilor (completare **Congresul sindicatelor**) — 15,30; 18; 20,30.
● **INSPECTORUL**: Cosmos (completare **Ilustrate la Don QUIJOTE**) — 15,45; 18; 20,15.
● **DE LA 7 LA 12**: Viitorul (completare **Otto Iulievici Schmidt**) — 15,30; 18; 20,30.
● **PARCAREA INTERZISĂ**: Colentina (completare **Pavilki**) — 16; 18,15; 20,30; la grădină — 20.
● **GENTLEMANII DIN COCODY** — cinemascop: Progresul (completare **1 Mai 1966**) — 15; 17; 19; 21.
● **CORĂBIILE LUNGI** — cinemascop: Ferentari — 10; 15,30; 18; 20,30.
● **ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI**: Cotroceni — 15; 17,45; 20,30.
● **O STEA CADE DIN CER**: Grădina „Mosilor" — 20,15.
● **RUNDA 6**: Grădina „Tomis" — 20,15.
● **FAȚA DIN JUNGLĂ**: Grădina „Progresul-Parc" — 20,30.
● **IATEAUA NEAGRĂ** — cinemascop: Grădina „Vitan" — 20 ,30.

ACTUALITATEA ÎN REGIUNEA

DOBROGEA

La jumătatea lunii iunie, în actualitatea dobrogeană se înscrie ca un element principal

...freamătul sezonului estival

La Mamaia, Eforie Nord și Eforie Sud au sosit pînă acum mii de oaspeți din țară și turiști de peste hotare. Ce e nou în acest sezon pe litoral? La Mamaia se dă în folosință un complex de trei vile — Dorna, Bicaz și Siret — cu 1 000 locuri, iar la Eforie Nord, noul hotel „Europa" cu o capacitate de peste 500 locuri. În acest sezon se vor organiza numeroase excursii. Principalul punct de atracție este Delta. La Ilgani, Crișan, Portița și în alte locuri pitorești s-au amenajat cabane turistice. La cherhanalele de la Dranov, Dunavăț, Perișor, Sf. Gheorghe amatorii vor găsi renumitul borș pescăresc. Se apropie de sfîrșit lucrările de construire a șoselei București-Constanța prin Călărași-Ostrov. În acest fel, regiunea Dobrogea va fi legată de restul țării — pe calea rutieră — prin trei puncte principale: Vadul Oii, Ostrov și Măcin. În comunele așezate de-a lungul șoselelor unitățile de alimentație publică s-au pregătit din vreme. La punctul de trecere de la Ostrov s-a terminat construcția unui bufet. La alt punct de trecere — Vadul Oii — unitatea de alimentație publică a fost „profilată" pe specialități pescărești.

Am vizitat în aceste zile portul Constanța. La dane se află zilnic peste 30 de nave românești și străine. Numai în 24 ore au plecat din port 5 nave și au intrat 6. Pentru efectuarea cît mai operativă a lucrărilor portuare s-au adus alte trei macarale și un buncăr cu cîntărire automată pentru minereu, cu o capacitate de 3 000 tone în 24 ore. Datorită mecanizării lucrărilor de încărcare, descărcare și transport, în primele 5 luni ale anului timpul de staționare a navelor în port a scăzut cu 26 la sută față de cel planificat. În curînd în portul Constanța vor ancora noi nave ale flotei noastre comerciale. O comisie de specialiști și un echipaj de marinari români s-au îndreptat spre Anglia pentru a recepționa și aduce în țară cargoul „Sinaia" de 15 400 TDW, iar în trimestrul IV va fi adusă tot din Anglia nava comercială „Predeal".

Se conturează tot mai clar

...noul bazin al portului.

Lungimea totală a celor două diguri depășește 1 800 m. Cantitatea de piatră folosită pînă acum la lucrările de extindere a portului ar putea umple vagoanele unui tren de două ori mai lung decît distanța Constanța-Suceava. În cariera Ovidiu s-au atacat noi fronturi de lucru și s-a terminat montarea unei moderne stații de concasare și a celui de-al treilea excavator electric de 4,6 mc. Condițiile create asigură extragerea și expedierea spre șantierele portului a 8 000 tone de piatră pe zi.

În prezent întreprinderea regională execută lucrări pentru

...extinderea rețelei de electrificare...

...în 16 localități rurale și 10 cooperative agricole de producție. Zilele acestea au fost conectate la rețeaua electrică localitățile Vadul Oii, Atmagea și Baspunar. Numărul localităților electrificate în Dobrogea este în prezent de 333. În vederea îmbunătățirii alimentării cu energie electrică, la linia de 110 kV Gura Ialomiței — Medgidia, pe o lungime de 70 km, au fost terminate lucrările de montare a unui nou circuit.

În centrul orașului Constanța, pe bulevardul Tomis, s-a dat în folosință noul oficiu telefonic al orașului cu 18 cabine telefonice interurbane și patru locale.

În satele dobrogene sînt în plină desfășurare lucrările de întreținere a culturilor și pregătirile pentru recoltare. Paralel cu aceasta, în zilele de duminică se desfășoară și o bogată activitate culturală. În 40 localități din regiune a și avut loc

...concursul „Dialog pe scenă"...

urmînd ca acesta să se desfășoare în continuare în alte localități, iar în final să aibă loc un concurs interraional. În prezent se fac intense pregătiri în vederea festivalului cîntecului și dansului popular.

Numeroși vizitatori poposesc la muzeele de artă plastică din Constanța, Tulcea, Medgidia, Limanu și Topalu. În scopul popularizării obiectivelor muzeografice și punctelor turistice ale regiunii s-au tipărit pliante, broșuri, afișe și ilustrații în limba română și în limbi străine. Pentru vizitatorii litoralului, Muzeul de artă populară al Republicii Socialiste România, în colaborare cu muzeul regional de artă plastică, a deschis la Constanța o expoziție de artă populară, care cuprinde peste 300 de exponate diverse — țesături, cusături, ceramică, lemn etc. — din majoritatea regiunilor țării.

Vasile MIHAI
coresp. „Scînteii"

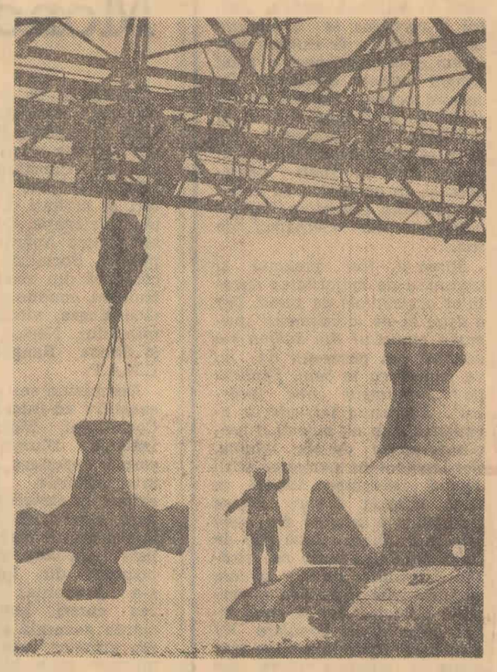

Se lucrează din plin la construirea digului de adăpostire a noului port din Constanța

Foto: R. Costin

Sosirea din R. P. Ungară a delegației de activiști ai P.C.R.

Luni dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din R. P. Ungară, delegația de activiști ai Partidului Comunist Român, condusă de Gheorghe Dumitru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R., care la invitația C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar a făcut un schimb de experiență în această țară.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de Aldea Militaru, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști ai C.C. al P.C.R.

Au fost de față membri ai Ambasadei R. P. Ungare la București.

50 de ani de la luptele muncitorilor gălățeni din iunie 1916

DEPUNERI DE COROANE LA MONUMENTUL EROILOR CLASEI MUNCITOARE

Luni a avut loc la Galați, în parcul gări fluviale, solemnitatea depunerii de coroane la Monumentul eroilor clasei muncitoare cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la luptele muncitorilor gălățeni din iunie 1916, pentru pace, pîine și împotriva războiului.

Aici au căzut răpuși de gloanțele jandarmilor regimului burghezo-moșieresc Spiridon Vrînceanu, Pascal Zaharia și alți luptători revoluționari pentru cauza libertății și păcii. Numele lor stă scris pe placa memorială.

La solemnitate au participat delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile din orașul Galați, pionieri și elevi.

Înhumarea acad. Erasmus Iuliu Nyárády

Luni a avut loc la Cluj înhumarea academicianului Erasmus Iuliu Nyárády, eminent savant botanist, cercetător pasionat al florei și vegetației țării noastre, autor a numeroase studii de mare erudiție științifică.

Prin fața catafalcului depus la Casa universitarilor au trecut studenți, cercetători, cadre didactice, reprezentanți ai filialei Academiei, ai Consiliului regional al cercetării științifice, oameni care l-au cunoscut și prețuit. Ultima gardă la catafalc a fost alcătuită din academicieni și profesori universitari.

La adunarea de doliu au luat cuvîntul acad. Raluca Ripan, din partea Prezidiului Academiei și a filialei din Cluj, acad. Emil Pop, din partea secției de cercetări biologice a Academiei, acad. Ștefan Peterfi, în numele botaniștilor din țară, conf. univ. Constantin Burduja, din partea Universității „Al. I. Cuza" din Iași; ei au evocat viața și activitatea celui dispărut.

Un ultim omagiu au adus marelui dispărut Emilian Țopa, directorul Grădinii Botanice din Iași, și Emanoil Plămadă, elev și colaborator apropiat al regretatului academician Erasmus Iuliu Nyárády.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

Plecarea spre patrie a delegației P.C.R. care a participat la Congresul P.P.R.M.

ULAN BATOR 13 (Agerpres). — Delegația Partidului Comunist Român, condusă de Vasile Patilineț, secretar al C.C. al P.C.R., care a participat la lucrările Congresului al XV-lea al P.P.R.M., a plecat luni spre patrie. La aeroportul din Ulan Bator, delegația a fost condusă de T. Dughersuren, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.P.R.M., S. Bata, șef de secție la C.C. al P.P.R.M., și T. Ghenden, ambasadorul R. P. Mongole în Republica Socialistă România.

VIZITA LUI A. N. KOSÎGHIN ÎN FINLANDA

HELSINKI 13 (Agerpres). — La invitația președintelui Finlandei, Urho Kekkonen, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. N. Kosighin, a sosit luni la Helsinki într-o vizită oficială în Finlanda.

La sosire, A. N. Kosighin a fost întîmpinat de Urho Kekkonen, președintele Finlandei, I. Virolainen, președintele parlamentului, R. Paasio, primul ministru, și de alte persoane oficiale.

Uhan — oraș al metalului

Ion CÂRJE

Sosim în orașul Uhan pe o căldură atît de toridă încît avem impresia că dogorește și fluviul Ianți. „Orașul nostru, spun gazdele, este socotit una din cele trei mari „sobe" ale Chinei — Uhan, Ciuncin, Nankin". Faima de oraș al arșiței a purtat-o vreme de secole, în ultimii ani ea fiind concurată, chiar întrecută, de faima nouă de „cuptor" al Chinei centrale — de astă dată cuptor de metal, alături de Anșan, Șenian și alte mari orașe metalurgice.

Panorama orașului e dominată de coșurile și furnalele Combinatului siderurgic, cea mai importantă întreprindere din Uhan, primul obiectiv înscris în programul nostru. De-abia pătrunși pe teritoriul marelui combinat, o barieră de cale ferată ne oprește pentru cîteva minute, apoi alta: trenurile transportă de la furnale fonta lichidă spre melanjoare care, păstrînd-o fierbinte, scurtează sensibil durata șarjei de oțel.

Construit în anii puterii populare, Combinatul siderurgic din Uhan are trei furnale, șase cuptoare de oțel, dintre care patru cu o capacitate de cîte 400 de tone, o cocserie, două laminoare. E în construcție laminorul de tablă. Combinatul are aproximativ 35 000 de salariați care, împreună cu familiile, locuiesc în micul orășel durat pe vatra unui sat, avînd aproape 200 000 de locuitori. După cum ne spun gazdele, 85 la sută din utilaje sînt fabricate în China.

Cu cîteva decenii în urmă au mai existat încercări de a transforma „soba Chinei centrale" în cuptor de metal, construindu-se uzina Hai E Pin. Slab dotată tehnic, ea avea o capacitate de producție de numai 80 000 de tone pe an. Răpuse de concurența străină, cuptoarele acestei uzine s-au stins în 1925.

La temperaturile înalte ale noului Combinat siderurgic din Uhan a fost călit nu numai oțel, ci și un detașament puternic de muncitori și tehnicieni — peste 40 000 de cadre calificate, dintre care o mare parte a pornit spre alte orașe ale Chinei populare, contribuind la construcția altor unități similare.

Construcția Uzinei de utilaj greu din Uhan a început în aprilie 1956 și s-a încheiat după 27 de luni, cu un an înainte de termenul stabilit. Formată din aproape 20 de secții, uzina are peste 7 000 de salariați, majoritatea lor covîrșitoare fiind tineri, întrucît — ne spune directorul, tov. Cion Cin Șien — înainte de eliberare orașul nu avea industrie. Uzina produce numeroase mașini-unelte — de la mașini de dantural, ciocane pneumatice, mașini de alezat pînă la strunguri carusel și raboteze de mari dimensiuni — fiind supranumită întreprindere „mecanic-șef".

Drumul metalului, de la minereu la mașini-unelte, pune-n evidență și la Uhan înalta măiestrie a muncitorilor chinezi, hărnicia și priceperea lor nu numai în a prelucra artistic jadul sau fildeșul, ci și în a „sculpta" lingouri de metal. Utilajele produse la Uhan sînt prețuite în China, unele sînt destinate și exportului.

Ca și Combinatul siderurgic, Uzina de utilaj greu este înconjurată de numeroase blocuri noi, cu trei etaje, construite în decorul pitoresc al Dong Hului (Lacul de vest).

Arta de a „dălțui" în metal a muncitorilor chinezi o întîlnim și în alte întreprinderi din oraș, dar mai ales la podul de peste Ianți. Fluviu vijelios, de dimensiuni uriașe, Ianți-ul era considerat de nesupus. Se spunea că a-i stăvili apele sau a dura un pod peste largul lui e ca și cum ai pretinde ca-n fiecare zi să răsară alt soare. Dar, în anii puterii populare, oamenii l-au supus. La Tun Și Hu, o localitate situată la cîțiva kilometri de Uhan, apele Ianți-ului, revărsate, alungau în fiecare an locuitorii, prăpădeau recoltele și așezările. Cu ajutorul statului, care a investit 35 milioane yuani, oamenii au construit în 1957 un dig de 60 de kilometri care, îndepărtînd primejdia inundațiilor, a permis transformarea locurilor în ogoare și grădini. De la cîteva sute de locuitori, Tun Și Hu are astăzi peste 100 000. În anul 1931, apele fluviului au inundat întreg Uhanul, prin care, ne spun gazdele, timp de trei luni se putea merge cu barca. În urma construirii digurilor, „dragonul apelor", Ianți, nu s-a mai plimbat pe străzile orașului. Chiar dacă apele fluviului cresc, viața Uhanului se poate desfășura normal.

În anul 1957 s-a realizat și visul secular al oamenilor din Uhan de-a avea un pod peste Ianți. Localnicii spun astăzi: „Podul zboară peste Ianți". El se lansează de pe un mal și, sprijinindu-se-n opt brațe de beton, atinge țărmul opus după un „zbor" de 1 670 de metri. La nivelul superior circulă autovehiculele și pietonii, la nivelul inferior — trenurile, pe o cale ferată dublă. Înalt de 80 de metri, podul permite circulația unor nave de mare tonaj.

Constructorii podului de la Uhan au mai supus o dată Ianți-ul, la Ciuncin, unde au durat un pod în 1959. Apoi, pe Huanho, au construit un pod de aproape trei kilometri, iar peste fluviul Giu Kian, la Canton — Podul Perlelor.

Podul peste Ianți, împreună cu podul peste fluviul Han, au legat cele trei vechi orașe — Ucian, Hanyan, Hankou — care compun astăzi orașul Uhan, conturat din avion ca un trifoi sprijinit pe tulpina Ianți.

Într-o convorbire cu vicepreședintele orașului, tovarășul Șun Fai, ni s-a relevat biografia bogată a „cuptorului Chinei centrale". Uhanul e vechi de aproape 3 000 de ani. El a înscris în istoria poporului chinez cîteva pagini glorioase. La Uhan, ne spune tov. Șun Fai, a început în 1911 acea mișcare al cărei deznodămînt avea să fie răsturnarea dinastiei imperiale. La Uhan a izbucnit o grevă fără precedent în mișcarea muncitorească a Chinei — greva feroviarilor din februarie 1923, căreia i s-a închinat un monument omagial în cartierul Hankou, pe malul stîng al fluviului Ianți. După eliberarea orașului, în mai 1949, oamenii muncii din Uhan, în frunte cu comuniștii, au transformat vechiul oraș într-unul din principalele centre industriale ale Chinei. Populația, ne spune viceprimarul, era de 1 100 000; astăzi, Uhanul are peste 2,4 milioane de locuitori. În trecut, industria se reducea la cîteva ateliere de prelucrat cereale ori bumbac; astăzi, Uhanul dispune de o puternică industrie siderurgică, chimică, constructoare de mașini, ușoară. „Trifoiul de pe Ianți" se dezvoltă organic, armonios, deși fiecare cartier (fost oraș) capătă un profil distinct: Ucianul — industrie grea, Hanyanul — industrie textilă, Hankoul — comerț.

— Înainte, spune interlocutorul nostru, locuitorii trăiau în camere-cuib de pasăre, peste 600 000 de oameni locuiau în condiții foarte proaste. După eliberare am construit noi clădiri pe o suprafață de 17 milioane metri pătrați. Înainte de eliberare, Uhanul avea 74 000 de elevi; astăzi are 680 000 de elevi și 42 000 de studenți, în 20 de institute de învățămînt superior. Numai Universitatea din Uhan, cu cei peste 4 000 de studenți, are mai mulți studenți decît întregul oraș în trecut.

Și astfel, prin munca plină de abnegație a locuitorilor săi, conduși de Partidul Comunist Chinez, Uhanul a devenit astăzi unul din cele mai importante centre economice ale Chinei populare.

NOTE DE DRUM DIN R. P. CHINEZĂ

SPORT

Actualitatea pe scurt

● În a doua zi a turneului masculin de volei de la Modena, echipa României a dispus cu 3—0 (15—6, 15—3, 15—6) de echipa Italiei, iar selecționata Bulgariei a întrecut cu 3—0 echipa Salvarani (Italia).

● Campionatul european de tir la proba de talere aruncate din șanț s-a încheiat cu victoria francezului Michel Prevost, care a totalizat 289 puncte din 300 posibile. Pe locul doi s-a clasat italianul Basagni (287 p.). Concurentul român Ion Dumitrescu a realizat 286 puncte.

● În cadrul unui concurs desfășurat la Sverdlovsk, Ghenadie Agapov (U.R.S.S.) a parcurs 30 km marș în 2h 12'56"4/10 — un nou record mondial.

● După 12 runde, în turneul masculin de șah de la Harrachov (Cehoslovacia) conduce Furman (U.R.S.S.) — 8,5 puncte, urmat de iugoslavul Janosevici —8 (1), Hort (Cehoslovacia), Taimanov (U.R.S.S.) și Pachman (Cehoslovacia) — cîte 7,5 puncte. În runda a 12-a, Ciocîltea (România) a remizat cu Filip (Cehoslovacia) și totalizează acum 5,5 puncte (locul 10).

● Pe stadionul „Maracana" din Rio de Janeiro s-a disputat meciul amical de fotbal Brazilia-Cehoslovacia. Scor: 2—1 pentru brazilieni. Au marcat Pele, în minutele 4 și 26, iar pentru oaspeți Masnik (minutul 82). Pele a jucat doar în prima repriză.

FOTBAL

ECOURI LA ETAPA A XXIV-A

RATĂRI „ÎN LANȚ". Poate pare paradoxal, dar în etapa de duminică, deși s-au înscris în total 22 de goluri, ratările au exasperat deseori pe cei prezenți. Referirea la ineficacitate are în vedere, deopotrivă, partida de pe stadionul „Republicii" din Capitală, dintre Steaua și Steagul roșu, și meciurile de la Iași și Timișoara, unde gazdele au culminat trimițînd mingea în brațele portarului la executarea loviturilor de la 11 m, de care au beneficiat. Ieșenii, spre exemplu, au fost în repetate rînduri în apropierea porții craiovene, dar nu au marcat decît o singură dată. Portarul craiovean s-a dovedit imbatabil într-o serie de situații, dar gazdele n-au nici un fel de scuză pentru suita de goluri pierdute datorită neatenției și lipsei de precizie a înaintașilor.

Cele două goluri din meciul Steaua — Steagul roșu s-au marcat pe la jumătatea reprizei secunde, la interval de numai două minute. În restul timpului, ambele echipe au căutat zadarnic poarta. Crăiniceanu, Voinea (Steaua), Pescaru, Goran (Steagul roșu), dar nu numai ei, s-au aflat în situații cu care, cum se spune, nu te prea întîlnești de multe ori, chiar într-o carieră întreagă de fotbalist. Primul și ultimul dintre cei menționați, spre exemplu, au șutat... în pămînt, cînd se găseau singuri, nemarcați, la numai 7—8 metri de poartă.

Ineficacitatea este o meteahnă mai veche a fotbaliștilor noștri, care apare cu destulă regularitate în meciurile de campionat, ca și în partidele cu formații de peste hotare. Clasamentul actual al categoriei A arată că din cele 14 echipe, numai 6 au un golaveraj pozitiv, adică au marcat mai multe goluri decît au primit. Se pare însă că specialiștii cluburilor și cei ai federației se declară mulțumiți cu „puținul" pe care îl realizează echipele. În acest sens este de arătat că semnalele critice privind ineficacitatea s-au soldat nu cu intensificarea antrenamentelor specifice, ci cu „explicații" și „argumentări" de natură să arate că în fotbalul nostru se urmăresc lucruri... mai importante, de natură „superioară". Probabil atît de „superioare", încît publicul profan nu le înțelege și continuă să dorească șuturi la poartă și goluri...

DESPRE DERBIURILE DIN CATEGORIA B. Duminică, meciurile principale ale celor două serii din categoria secundă s-au desfășurat la București și Petroșeni. În Capitală, pe stadionul „Dinamo" echipele bucureștene Știința și Progresul — fruntașele, în această ordine, ale seriei I — au avut meciuri destul de dificile; studenții au întîlnit pe Dinamo-Victoria, iar Progresul pe Metalurgistul București. Partida primă, deși a început în nota de dominare a dinamoviștilor (care de altfel au și deschis scorul), s-a încheiat cu victoria scontată a Științei. Studenții au egalat pînă la pauză și apoi, ca urmare a unei evidente superiorități, au înscris încă două goluri.

Progresul a încheiat mai repede și mai categoric decît se aștepta „socotelile" cu Metalurgistul. Mereu în ofensivă, jucătorii de la Progresul și-au asigurat încă de la început un avantaj substanțial (la pauză conduceau cu 2—0, iar în minutul 55 cu 4—0), astfel că, în continuare, jocul lor n-a mai fost de loc influențat de emoțiile eventualei pierderi a contactului cu fidera clasamentului. Trebuie spus însă că în meciul de duminică fotbaliștii de la Metalurgistul n-au lăsat nici un moment impresia că sînt decișI să-și apere cu toată seriozitatea șansele; deși cu mult mai tineri decît adversarii lor, metalurgiștii s-au comportat... bărînește, acționînd greoi, fără vlagă.

Prin victoria obținută duminică, pe teren propriu, Jiul Petrila și-a mărit la trei puncte avansul față de a doua clasată, echipa băimăreană. Pentru a promova, Jiul are nevoie doar de un punct din cele patru posibile, puse în jocurile cu Gaz Metan Mediaș (în deplasare) și cu Industria Sîrmei (acasă).

Este, desigur, regretabil că pentru a doua oară în acest campionat administrația stadionului „Dinamo" s-a dovedit puțin ospitalieră; prin vînzarea biletelor peste capacitatea maximă, numeroși spectatori s-au văzut nevoiți să ia „loc" ...pe garduri, în plopi sau chiar pe marginea terenului. Imaginile alăturate, surprinse de fotoreporterul nostru, arată o latură a terenului în timpul și după terminarea meciului.

(Foto: M. Andreescu)

Cum va fi vremea

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 iunie. În țară: vremea se menține în general călduroasă. Cerul va fi variabil. Vor cădea averse locale de ploaie însoțite de descărcări electrice, mai frecvente în sud-estul țării, spre sfîrșitul intervalului. Vînt slab pînă la potrivit. Minimele vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 20 și 30 de grade. În București: vremea se menține în general călduroasă. Cerul va fi variabil, favorabil ploii de scurtă durată spre sfîrșitul intervalului. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura ușor variabilă.

N.A.T.O. și răceala nordică

COMENTARIU

Foarte mult dorită la Washington, acea formulă de „14 contra 1", vrînd să sugereze că toți membrii N.A.T.O. s-ar pronunța împotriva acțiunilor de dezangajare ale Franței, a arătat încă o dată că este departe de a oglindi starea de lucruri reală din alianța atlantică. La recenta sesiune de la Bruxelles a Consiliului ministerial, unde încercarea S.U.A. de a „stringe rîndurile" blocului se afla pe primul plan, „cei 14" s-au prezentat doar pe alocuri „într-o barcă", lăsînd destul de vizibile divergențele dintre ei și tendințele proprii în abordarea problemelor actuale ale vieții internaționale.

Membrii „flancului nordic" s-au remarcat și acum ca „cei mai puțin entuziaști parteneri ai N.A.T.O." („The Christian Science Monitor"). În locul manifestărilor de „solidaritate" față de unitatea atlantică, solicitate de Washington, reprezentantul Danemarcei a prezentat o propunere oficială privind convocarea unei conferințe Est-Vest în problemele securității europene. Această acțiune se înscrie, de altfel, în cursul pe care l-a urmat, în ultimii ani, politica Danemarcei față de N.A.T.O.

Încă din 1957, guvernul Danemarcei, alături de cel al Norvegiei, a refuzat amplasarea armelor nucleare și trupelor străine pe teritoriul țării sale. O poziție asemănătoare a fost adoptată și cu prilejul discuțiilor legate de crearea forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O., în care rolul preponderent urma să fie deținut de Statele Unite. „Avînd în vedere interesele politicii de destindere internațională, declara ministrul de externe Per Haekkerup, Danemarca nu dorește înfăptuirea planurilor de creare a forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O.". Totodată, guvernul danez s-a opus primirii în apele Mării Baltice a unor vase purtătoare de arme nucleare.

E demn de remarcat că manifestările Danemarcei de desolidarizare de politica „integrationistă" americană au avut loc în condițiile în care S.U.A. și R.F.G. au depus eforturi susținute pentru realinierea țărilor nordice și atragerea lor tot mai susținută în planurile strategice ale alianței. În acest sens, Departamentul de Stat a încercat să obțină din partea guvernului danez permisiunea pentru zborurile avioanelor americane purtătoare de bombe nucleare deasupra teritoriului Danemarcei. Pentru a putea înfăptui planurile lor, S.U.A. au solicitat sprijinul R.F.G., care, folosind beneficiile schimbului de mărfuri ce-l este avantajos, cu Danemarca, putea să încerce a exercita, după cum scrie „La Tribune des Nations", presiuni economice asupra guvernului danez.

Evenimentele ulterioare au demonstrat că aceste presiuni nu numai că n-au sorți de izbîndă, dar sînt de natură să determine noi „vibrații anti-N.A.T.O.". În cadrul dezbaterilor din Folketing (parlamentul danez) de la începutul acestui an, necesitatea unei schimbări a atitudinii față de alianță a fost de mai multe ori evocată. Iar cînd Franța a lansat inițiativa de dezangajare din N.A.T.O., pe malul Sundului criticile față de pactul Atlantic au devenit și mai energice. Diverse organizații și grupări politice s-au raliat propunerii partidului radical de organizare a unui referendum în problema retragerii țării din N.A.T.O. Discuțiile din păturile largi ale populației au căpătat o formă din ce în ce mai definită și mai concretă. Tot mai mulți oameni și-au dat seama că prezența țării în alianță este dezavantajoasă, că ea afectează nu numai economia și relațiile cu celelalte țări, dar și independența și suveranitatea națională. „A fi membru al N.A.T.O., a scris ziarul liberal „Frit Danmark", este o grea povară". Constatare firească, deoarece „leadership"-ul american în cadrul blocului a devenit o povară, îndeosebi pentru state mici care resimt la tot pasul urmările negative ale participării la o alianță contrară principiilor egalității suverane și independenței statelor.

Deseori, de-a lungul anilor, aceste țări au fost stingherite în acțiunile lor de tutela americană, fiind împiedicate să desfășoare acțiuni autonome de natură să slujească propriile lor interese.

Numai așa se poate explica de ce apelurile insistente lansate de S.U.A. pentru „solidaritate" în cadrul N.A.T.O. n-au primit din Danemarca răspunsul așteptat. Din contră, „Danemarca și Norvegia, scria revista „Newsweek", își manifestă simpatia față de hotărîrea guvernului francez". Iar „U. S. News and World Report", relevînd că majoritatea țărilor Europei occidentale se îndepărtează tot mai mult de influența S.U.A. în N.A.T.O., arăta că „în flancul nordic Danemarca și Norvegia dau semne că șovăie în angajamentele lor față de alianța atlantică". Guvernul danez a manifestat retinere la elaborarea răspunsului către Franța al „celor 14", iar apoi a hotărît să contramandeze organizarea pe teritoriul său a manevrelor comune danezo—vest-germane. Ulterior, aceste acțiuni au fost întregite de propunerea privind convocarea unei conferințe Est-Vest în problemele securității europene.

Evident, tendințele de opoziție față de încercările S.U.A. de a folosi N.A.T.O. pentru perpetuarea dominației lor în Europa occidentală nu s-au manifestat neted, pe un drum fără asperități și curbe de nivel. Cu atît sînt ele mai semnificative pentru starea de spirit din Danemarca, ca și din alte țări din N.A.T.O. Este tot mai evidentă tendința acestor țări de a se desprinde din chingile aliantei, de a-și afirma personalitatea și demnitatea națională, drepturile suverane, de a-și promova interesele proprii și de a juca un rol propriu în viața internațională, în rezolvarea problemelor complexe ale lumii contemporane, a problemelor păcii și securității popoarelor.

Opoziția cercurilor militariste americane față de aceste tendințe, încercările lor de a impune rețete de conduită, depășite de vreme și de realitățile lumii contemporane, constituie noi exemple elocvente ale anacronismului blocului Atlantic.

Radu BOGDAN

Rezultatele preliminare ale alegerilor din U.R.S.S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — Potrivit datelor preliminare oficiale anunțate de agenția TASS, la alegerile de deputați în Sovietul Suprem, care au avut loc duminică, au participat 142 450 862 persoane, adică 99,94 la sută din totalul celor înscriși pe listele electorale. Alegerile au avut loc în toate circumscripțiile electorale. În circumscripțiile electorale pentru alegerea de deputați în Sovietul Uniunii, în favoarea candidaților s-au pronunțat 99,75 la sută din alegători, iar în circumscripțiile electorale pentru alegerea deputaților în Sovietul Naționalităților în favoarea candidaților au votat 99,67 la sută din numărul alegătorilor.

Comisia centrală electorală va publica rezultatele definitive ale alegerilor la 15 iunie.

Tratativele franco—vest-germane

privind statutul trupelor franceze de pe teritoriul R.F.G.

BONN 13 (Agerpres). — La Bonn au început luni tratativele franco—vest-germane privind statutul trupelor franceze dislocate în R.F.G. Tratativele sînt purtate de Jacques Caron de Beaumarchais, directorul afacerilor politice din Ministerul de Externe al Franței, și de Hermann Meyer-Lindenberg, care ocupă aceeași funcție în Ministerul de Externe vest-german. După un prim contact, convorbirile s-au întrerupt pînă ce vor fi angajate tratative între Franța și N.A.T.O. în vederea stabilirii rolului atlantic al trupelor franceze din R.F.G. Amînarea a fost impusă de dorința guvernului vest-german ca cele două categorii de tratative să aibă loc în mod paralel.

Începutul tratativelor franco—vest-germane a fost marcat de anunțarea intenției guvernului francez ca, indiferent de rezultatul lor, să-și retragă din Germania occidentală unele unități ale forțelor aeriene. Primele știri menționau retragerea tuturor forțelor aeriene franceze din R.F.G., dar o precizare ulterioară a Parisului arată că numai o parte din dispozitivul aerian francez va fi retras.

În orice caz, această retragere semnifică, potrivit părerii tuturor observatorilor, dorința Franței de a se degaja deplin de integrarea atlantică, știut fiind că integrarea este mai accentuată în cadrul forțelor aeriene.

ARGENTINA

POSIBILITATEA INTERVENȚIEI ÎN PROVINCIA TUCUMAN

DISCUTATĂ ÎN ȘEDINȚA GUVERNULUI

BUENOS AIRES 13 (Agerpres). Președintele Argentinei, Arturo Illia, a convocat luni pe membrii guvernului său pentru o ședință în cursul căreia, potrivit surselor oficiale, a fost examinată posibilitatea unei intervenții federale în provincia Tucuman. Această provincie, cea mai mare producătoare de zahăr din Argentina, cunoaște de cîteva luni o stare de tensiune și numeroase incidente, ca urmare a haosului economic provocat de criza din industria zahărului.

Potrivit relatărilor agenției Associated Press, reuniunea de luni a guvernului argentinean, a treia în cei trei ani de cînd președintele Illia a fost instalat la putere, a avut loc în condițiile în care în capitala argentineană continuă să circule zvonuri privind o posibilă lovitură militară de stat. Comandanții armatei au acuzat guvernul, în particular, că nu dă dovadă de destulă fermitate pentru reglementarea problemelor politice și economice ale țării și este prea slab față de peroniști.

RĂSPUNSUL R.D. VIETNAM LA NOTA R.F. GERMANE

HANOI 13 (Agerpres). — Agenția V.N.A. a dat publicității o declarație a Ministerului de Externe al R. D. Vietnam cu privire la nota R. F. Germane din 25 martie a.c. Guvernul R. D. Vietnam, se arată printre altele în declarație, consideră că dacă guvernul vest-german dorește cu adevărat pacea și destinderea încordării internaționale, el trebuie să recunoască în primul rînd R. D. Germană ca stat independent și suveran și să pună imediat capăt oricăror acțiuni împotriva acesteia.

ACTE DIVERSIONISTE LA FRONTIERA CAMBODGIANĂ

PNOM PENH 13 (Agerpres). — Postul de radio Pnom Penh anunță că duminică seara un tren a fost aruncat în aer de o mină pusă de diversioniști tailandezi pe teritoriul cambodgian, la circa 7 km de frontiera cu Tailanda. Mai mulți pasageri au fost grav răniți.

Agenția cambodgiană de presă a dat publicității un comunicat în care se arată că **autoritățile Tailandei, sprijinite de americani, au trimis la frontieră un grup de 300 de diversioniști pentru a ataca posturile de frontieră cambodgiene.** În zilele de 2, 4 și 5 iunie, în provinciile cambodgiene Koh Hong, Chhne Khsach și Phoumiville au fost, de asemenea, înregistrate repetate violări ale spațiului aerian de către avioane tailandeze. În dimineața zilei de 4 iunie detașamente de soldați tailandezi au deschis focul asupra Cambodgiei în provincia Chhne Khsach. În aceeași dimineață, un elicopter saigonez a pătruns în provincia cambodgiană Kratie, iar forțele armate americano-saigoneze au deschis focul asupra țăranilor din provincia Svay Rieng.

VIETNAMUL DE SUD

TRUPE AMERICANE HĂRȚUITE DE PATRIOȚI

SAIGON 13 (Agerpres). — Corespondenții agențiilor occidentale de presă anunță că în zona plantațiilor Loc Ninh și Quoan Loi, la 100 km nord de Saigon, continuă luptele dintre patrioți și parașutiștii americani. **Trupele americane de la aerodromul situat pe una din plantații,** transmite corespondentul agenției France Presse, **sînt hărțuite cu regularitate de mortierele patrioților. Luni, un detașament al diviziei I aeropurtate americane de la Lai Khe, la 40 km nord de Saigon, a fost supus tirului patrioților. Pierderile suferite de americani sînt considerate importante.**

Primari americani critică politica S.U.A. în Vietnam

NEW YORK 13 (Agerpres). — Într-un interviu televizat din orașul Dallas (statul Texas), unde a avut loc conferința anuală a primarilor din Statele Unite, mai mulți șefi de municipalități au criticat politica administrației — de reducere a cheltuielilor pentru orașele S.U.A. datorită extinderii războiului din Vietnam. Primarul New York-ului, John Lindsay, a cerut ca municipalităților să li se aloce sumele necesare „chiar dacă vor trebui să fie reduse cheltuielile pentru războiul din Vietnam".

Ky indezirabil

Totul a început la 11 iunie și s-a terminat cu 24 de ore mai tîrziu.

În dimineața zilei amintite, ministrul de externe al juntei militare sud-vietnameze, aflat la Tokio, a anunțat că generalul Ky va pleca la Seul pentru a participa la conferința celor 9 miniștri de externe care încearcă să înjghebeze o nouă alianță militară agresivă. Cu această ocazie, reprezentantul juntei de la Saigon a ținut să precizeze că generalul Ky vrea să mulțumească personal țărilor care au trimis mercenari, și, în general, s-au angajat în lupta împotriva forțelor patriotice din Vietnamul de sud.

Știrea a fost preluată și transmisă de majoritatea agențiilor occidentale de presă. Dar a doua zi, de la cabinetul „primului ministru" din Saigon s-a anunțat că... generalul Ky nu va mai pleca la Seul. Explicația? „Programul prea încărcat". Apăruseră într-adevăr evenimente ce nu puteau fi prevăzute cu 24 de ore înainte. Concomitent cu anunțarea știrii despre revocarea vizitei la Seul, agenția France Presse transmitea o relatare din care spicuim: „După cîteva zile de calm, duminică seara pe străzile Saigonului au fost reluate manifestațiile împotriva guvernului militar..." Iar la noua izbucnire a mîniei populare Ky a ținut să fie de față. Cine știe, poate va trebui să ordone din nou detașamentelor militare ce i-au mai rămas credincioase să înconjoare piețele, să la cu asalt pagodele, într-un cuvînt să înăbușe demonstrațiile celor care îndrăznesc să ceară: „Vrem demisia lui Ky!"

La aceasta s-a adăugat și poziția guvernului japonez care „nu s-a arătat deloc încîntat să conlucreze în cadrul conferinței cu generalul Ky" compromis la Saigon ca și în fața poporului japonez. Într-un cuvînt, Ky este pe cale de a deveni indezirabil nu numai în interiorul țării, dar și în afara ei.

R. B.

Proiect de rezoluție al României

sprijinit la Conferința generală a O.I.M.

GENEVA 13 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: În Comisia de rezoluții a Conferinței generale a Organizației Internaționale a Muncii (O.I.M.) continuă discuțiile pe marginea proiectelor prezentate. Apreciindu-l ca foarte important pentru dezvoltarea economică și avînd un caracter umanist, delegați din Ungaria, Franța, U.R.S.S., Australia, Marea Britanie, Polonia, Peru, Canada, Camerun, Yemen, Siria, Togo și Sierra Leone au sprijinit proiectul de rezoluție al României cu privire la valorificarea resurselor umane.

Analizînd proiectul de rezoluție asupra industrializării prezentat de R.A.U., India și Ungaria, delegatul român Valeriu Tudor a declarat că experiența țării noastre și a altor țări demonstrează că absența unei tradiții nu poate constitui un obstacol în calea dezvoltării industriei. Această concluzie este deosebit de importantă pentru țările în curs de dezvoltare, care depun eforturi intense pentru a-și asigura independența economică în condițiile unei rămîneri în urmă față de țările industrializate. Vorbitorul a declarat că eforturile țărilor în curs de dezvoltare trebuie susținute pe plan internațional prin eliminarea schimburilor comerciale dezavantajoase lor, prin sporirea asistenței tehnice și încurajarea transferului de cunoștințe tehnico-științifice.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

GENEVA 13 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: Luni dimineața, în palatul Wilson din Geneva au început lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii. Participă delegați, observatori și invitați din aproape 80 de țări. Delegația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din Republica Socialistă România este compusă din academicienii Horia Hulubei, conducătorul delegației, și Geo Bogza, vicepreședinte al comitetului, Nestor Ignat, membru, și Sanda Rangheț, secretar al C.N.A.P.

Deschizînd sesiunea, președintele executiv ad-interim al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, Isabelle Blume, a făcut o amplă expunere asupra situației internaționale. Vorbitoarea s-a referit la obiectivele luptei pentru pace, subliniind pericolul pe care îl reprezintă manevrele imperialiste împotriva independenței popoarelor din întreaga lume. Ea s-a pronunțat pentru încetarea cursei înarmărilor, dezarmarea generală și totală, eliminarea armelor nucleare, a bazelor militare și a blocurilor militare, pentru coexistență pașnică și respectarea independenței naționale a tuturor țărilor.

Isabelle Blume a adus un omagiu luptei eroice a poporului vietnamez pentru independență și libertate și a propus ca sesiunea să întreprindă un demers pe lîngă Comitetul celor 18 pentru dezarmare și să ia inițiative în vederea organizării unei conferințe pentru securitatea europeană.

După ce secretarul Mișcării elveține pentru pace, Jean Mayerat, a dat citire proiectului de procedură a desfășurării conferinței, au luat cuvîntul delegatul Comitetului pentru pace din Vietnamul de sud, Dinh Ba Thi, reprezentînd Frontul Național de Eliberare, și reprezentantul Comitetului pentru pace din R. D. Vietnam, Nguyen Duy Tinh. Ei au descris ororile războiului dus împotriva țării lor de către agresorii americani, care aplică tactica „pămîntului pîrjolit", folosesc arme chimice și gaze toxice, calcă în picioare acordurile de la Geneva. Vorbitorii au arătat că, în ciuda intensificării atacurilor lor, agresorii suferă eșecuri după eșecuri. Totodată, ei au adresat un apel cerînd să se folosească toate formele de acțiune posibile în vederea izolării imperialiștilor americani. Singura modalitate de a se ajunge la pace în Vietnam, au subliniat vorbitorii, este încetarea imediată a agresiunii, retragerea trupelor străine, lichidarea bazelor militare americane, reunificarea pașnică a țării, recunoașterea drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez: pacea, independența, suveranitatea, integritatea teritorială.

În ședința de după-amiază s-au prezentat rapoarte asupra structurii consiliului ca și asupra problemelor independenței naționale a țărilor din Africa, Asia și America Latină, asupra problemelor dezarmării și a securității în Europa.

Sesiunea va dura pînă la 16 iunie.

VALEA ULCIOARELOR. O unitate a trupelor laoțiene — Patet Lao în timpul unei instruiri

Declarația președintelui P. C. din Austria

VIENA 13 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la recenta Conferință a organizației din Austria inferioară a Partidului Comunist din Austria, Franz Muhri, președintele P.C. din Austria, a declarat că mișcarea pentru majorarea salariilor, cererea privind revizuirea impozitelor asupra salariilor, lupta muncitorilor împotriva revenirii în țară a lui Otto Habsburg constituie momente caracteristice ale actualei situații politice interne. El a chemat organizația de partid la luptă pentru obținerea unei sporiri simțitoare a veniturilor reale ale oamenilor muncii pe calea majorării salariilor și a reducerii impozitelor.

Reuniunea ministerială a Pieței comune ...FĂRĂ REZULTATE CONCRETE

BRUXELLES 13 (Agerpres). — Conferința miniștrilor de externe ai țărilor membre ale Pieței comune a luat sfîrșit luni seara fără să se fi ajuns la rezultate concrete asupra principalelor probleme abordate și anume stabilirea componenței viitoarei comisii unice și numirea lui Walter Hallstein în calitate de președinte al acesteia.

CORESPONDENȚĂ DIN BRUXELLES

SHAPE n-are ce căuta în Belgia

Mărturie grăitoare a voinței populare care se afirmă în favoarea unei dezangajări față de blocurile militare, manifestația care a avut loc duminică la Bruxelles împotriva N.A.T.O. a fost viguroasă, dinamică și entuziastă. Au venit să ia parte la ea mii de bărbați și femei din Valonia și Flandra, pentru a proclama în capitală că N.A.T.O. și-a trăit traiul și că este urgent să se pună în aplicare o politică de securitate colectivă. De-a lungul bulevardelor centrale din Bruxelles, același strigăt a răsunat timp de două ore: „Să nu fie primit sediul N.A.T.O. în Belgia".

Dar manifestanții nu s-au mărginit la această lozincă, oricît de importantă ar fi în acest moment opunerea față de instalarea comandamentului militar al N.A.T.O. (SHAPE) în Belgia, ci au făcut procesul întregii politici duse de Pactul atlantic, opunîndu-i alternativa stabilirii securității colective europene.

Manifestația din 12 iunie a venit cu atît mai mult la timp, cu cît guvernul belgian a făcut cunoscut oficial acceptarea transferului cartierului general al N.A.T.O. pe teritoriul Belgiei.

Jean Louis ESCH

Vizita în R. D. Germană a delegației de partid și guvernamentale a R.P. Ungare

BERLIN 13 (Agerpres). — La invitația Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și a guvernului Republicii Democrate Germane, luni a sosit la Berlin într-o vizită de prietenie o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Populare Ungare, condusă de Janos Kadar, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. Din delegație fac parte Gyula Kallai, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, Rezso Nyers, secretar al C.C. al P.M.S.U., și alte persoane oficiale. Pe aeroportul Schonefeld, delegația a fost întîmpinată de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, și alți conducători de partid și de stat din R.D.G., precum și de membri ai corpului diplomatic, oameni ai muncii din capitala R. D. Germane.

CORESPONDENȚĂ DIN PARIS

REVIRIMENTUL STÎNGII

Declarațiile făcute duminică la „convenția instituțiilor republicane" — cu alte cuvinte la congresul forțelor politice grupate în „Federația stîngii necomuniste" — de cei doi lideri ai acestei mișcări, François Mitterrand și Guy Mollet, reține atenția tuturor ziarelor pariziene.

Toți comentatorii se opresc îndeosebi asupra pasagiilor de politică externă din cuvîntarea lui Mitterrand, care, după cum se știe, este în același timp președintele federației și președinte al „guvernului fantomă", a cărui formare a fost anunțată nu de mult de această federație. „N.A.T.O. aparține trecutului", a spus Mitterrand. „Datoria noastră, a adăugat el, este de a spune prietenilor noștri americani că în 1967 trebuie trecut la fapte. Gratitudinea noastră față de poporul american nu trebuie să fie un obstacol în căutarea unui alt mod de a asigura securitatea Franței". Șeful „guvernului fantomă" a cerut apoi desființarea organizației atlantice și a Tratatului de la Varșovia, în același timp cu elaborarea unei „politici de schimb" cum ar fi deschiderea unui dialog între Est și Vest. El s-a pronunțat pentru încetarea atacurilor aeriene asupra R. D. Vietnam.

Guy Mollet, care a declarat că vorbește în calitatea sa de secretar general al partidului socialist (S.F.I.O.) și ca ministru de externe al „guvernului fantomă", a făcut următoarea propunere: „să se organizeze o conferință mondială care să reunească pe reprezentanții statelor ce acceptă căutarea în comun a mijloacelor pentru aplicarea unei politici de coexistență pașnică". El a avansat, de asemenea, ideea unui pact economic european Est-Vest, deși, pe de altă parte, a precizat că nu abandonează schema unei Europe occidentale supranaționale.

Declarațiile celor doi lideri ai stîngii necomuniste conțin totodată importante pasagii de politică internă. „Nimic nu trece înaintea unității stîngii — a spus Mitterrand — și cînd vorbesc despre stînga mă refer, evident, și la partidul comunist. Nu va avea loc nici un acord cu centrul democrat al lui Lecanuet care să poată împiedica un acord al stîngii și eu nu voi accepta niciodată retragerea de la aceasta, stînga necomunistă pare să formuleze astăzi aceleași critici ca generalul de Gaulle asupra caracterului perimat al organizației militare atlantice. În același timp, François Mitterrand și prietenii săi se apropie de poziția comuniștilor".

Ziarul „l'Humanité", sub semnătura redactorului său șef René Andrieu, a subliniat luni dimineață caracterul pozitiv al dezbaterii la „convenția instituțiilor republicane", constatînd că „de aici înainte există largi posibilități de acțiuni comune, inclusiv în domeniul internațional, între partidul comunist și restul stîngii".

Celelalte ziare pariziene relevă, de asemenea, importanța declarațiilor făcute de liderii stîngii necomuniste. „Un pas a fost făcut", scrie „Combat", adăugînd: „Nu mai există o incompatibilitate totală între partidul comunist și federație în domeniul politicii internaționale".

Georges DASCAL

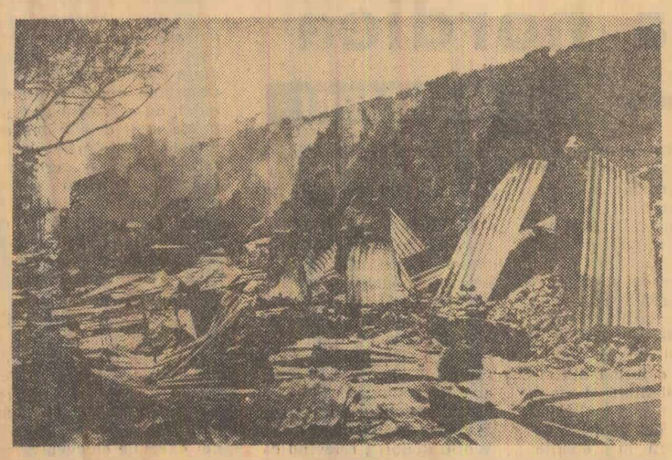

În ultimul timp, în regiunea de nord a Nigeriei au avut loc puternice ciocniri între armată și forțele reacționare care se opun abolirii sistemului federal ce constituie o piedică în calea unității țării.

■ **BERLIN.** *Duminică a luat sfîrșit tradiționala sărbătoare a ziarului „Neues Deutschland", organul Comitetului Central al P.S.U.G. Sărbătoarea presei a fost deschisă sîmbătă seara printr-o ședință festivă care a cuprins și un bogat program artistic.*

■ **SANAA.** *În nordul Yemenului au fost capturate camioane de fabricație americană, încărcate cu arme și muniții, care încercau să pătrundă pe teritoriul Yemenului, venind din Arabia Saudită.*

■ **NEW YORK.** *S-a deschis cel de-al 34-lea Congres al „Pen Clubului Internațional", care grupează 7 500 de scriitori din 55 de țări. Din Republica Socialistă România participă o delegație compusă din Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, Horia Lovinescu, vicepreședinte al „Pen Clubului" din România, și prof. univ. Alex. Balaci. Mai iau parte ca invitați Mihail Petroveanu și Romulus Vulpescu.*

■ **NEW YORK.** *Secretarul general al O.N.U., U Thant, a înaintat Consiliului de Securitate un raport în care cere să se prelungească cu încă șase luni — pînă la 26 decembrie — mandatul de staționare a forțelor O.N.U. în Cipru.*

■ **OTTAWA.** *Fostul ministru de finanțe al Canadei, Walter Gordon, a arătat că 70 la sută din industria petrolieră canadiană, 60 la sută din mine și 60 la sută din celelalte industrii principale canadiene se află sub control financiar străin și în primul rînd sub controlul S.U.A. O astfel de situație, a declarat el, constituie un pericol pentru independența economică și politică a țării.*

▲ **ANKARA.** *În Turcia au început lucrările pentru construcția barajului hidrocentralei de la Keban, a cărui înălțime va fi de 205 metri. Președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, a inaugurat oficial lucrările acestui important șantier. Hidrocentrala de la Keban va fi terminată în 1971.*

■ **VIENA.** *În regiunea Salzburg din Austria s-a abătut un uragan însoțit de grindină de o rară violență. În orașul Zell-am-See stratul de grindină căzută a atins pe alocuri grosimea de un metru. Numeroase șosele au fost inundate și circulația întreruptă.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii